

يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا أَحَدُ يَا أَحَدُ يَا فَرْدُ يَا وَثِقُ يَا قَيُّوْمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
 أَرْجِي خِرَّتِي وَفَقْرِي وَفَاقِي وَأَفْرَادِي وَخَفْوِي وَخُسْرِي بِرَبِّكَ يَدِيكَ وَأَعْتِمَادِي عَلَيْكَ وَتَضَرُّعِي
 إِلَيْكَ رَبِّ سَهْلٌ عَنِّي كُلُّ عُسْرٍ وَعَلَيْسَ وَمَنْعٌ عَنِّي كُلُّ ظَلَمٍ وَتَسَهَّلَ كُلُّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ وَ
 أَفَةُ وَمَرَضٌ وَمُسَدَّةٌ وَسَهْلٌ وَوَبَاءٌ وَذَلَّةٌ وَكُلُّ عَمَلَةٍ وَبَلِيَّةٍ يَا سُبُّوحٌ يَا قُدُّوسٌ
 يَا رَبِّ الْمَلِكَةِ وَالرُّوحِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ عَلَيْهِ تَسْلِيمًا كَثِيرًا كُنْتُ شَتْمُكَ يَا
 ذَا السُّلْطَانِ الْقَدِيمِ الْوَجْهَ الْمُنِيرِ **مَرْبِ** يَا قُلُوبِي الْكَلِمَاتِ الْتَمَاتِ وَهُوَ الْمُنْتَجِمَاتِ
 بِحَقِّ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ بِأَلْفِ لَاحَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ بِرَحْمَتِكَ
 يَا أَسْرَحَ الْوَاجِهَيْنِ وَبِهِ فَتَعَيْنُ وَمَا كَمِ الصَّبِيَّانِ كَبِيرِ جَبَّتْ رَفِيهِ أَرِيَتْ شَيْطَانِ
 وَاجِهَ ابْنِ دَعَارِ الْخَمْرَانِ يَا بَاخُورَ دَارٍ وَبِرُكُودِ كَالِ آفِرِ وَدُرِّ مَنَاهِجٍ مَذْكُورِ اسْتَ بَابِ طَرِيقِ مَجْرِبِ اسْتَ
 بِسْمِ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى اللَّهُ وَآلِي اللَّهِ وَلَا قَالِبَ إِلَّا اللَّهُ وَهَذَا الْكِتَابُ مِنَ اللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
 وَمِنْ نَقْشِ خَاتَمِ سُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَهُوَ مَالِكُ ابْنِ دَاوُدَ الْكَلْبِيِّ وَالشَّيْطَانِ كُلِّ
 تَبَارَكَ وَتَعَالَى إِلَى حَيْثُ مَا لِيَ الْأَسْمَاءُ لَا يَأْذِيهِ كَانَ أَوْ لَمْ يَكُنْ بِصَاحِبِ هَذَا الْكِتَابِ مِنَ الزَّلَالِ
 النَّوَائِبِ وَالْهَيْلَانِ وَالصَّبِيَّانِ مِنَ الدُّهْشِ وَالْأَسْرَحِ وَجَمِيعِ دَوَائِبِ عَزَمْتُ عَلَيْكُمْ
 يَا مَعْشَرَ الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى وَالْمُسْلِمِينَ مِنْ مَعْشَرِ الْيَقِينِ بِرَبِّكُمْ وَهُوَ الْوَاقِعُ
 الْقَهَّارُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالَى وَنَبِيِّكُمْ مُوسَى وَبِكِتَابِكُمْ تَوْرَاتُ وَإِنْ مِنَ الْآرِوَاحِ
 الْمَجْمُوسِينَ بِرَبِّكُمْ لَوَاحِدُ الْقَهَّارُ وَنَبِيِّكُمْ دَاوُدُ وَبِكِتَابِكُمُ الزَّبُورُ تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ
 الْخَالِقِينَ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنَ الْآرِوَاحِ النَّصْرَانِيَّةِ فَإِنِّي عَزَمْتُ عَلَيْكُمْ بِرَبِّكُمْ الْخَالِظُ
 الْحَبِيبُ وَنَبِيِّكُمْ عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبِكِتَابِكُمُ الْإِنْجِيلُ وَأَنْتُمْ مِنْ الْآرِوَاحِ
 الْمُسْلِمِينَ فَإِنِّي عَزَمْتُ عَلَيْكُمْ بِرَبِّكُمْ وَهُوَ الرَّحْمَنُ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ لَهُ اسْمَاءُ

تَقُولُونَ هَذَا جَهْلًا لَقَدْ كُنْتُمْ تَوَفَّدُونَ لِمَلَكِهَا الْيَوْمَ مَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ الْيَوْمَ نَخْتِمُ
 عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَنُكَلِّمُنَا أَيْدِيَهُمْ وَنَشْهَدُ أَرْجُلَهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ وَتَوَنَّقْنَا لَطَمَسْنَا عَلَى
 أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا مَضْيَا لَا يَرْجِعُونَ وَمَنْ لَعْنَةُ نَكِيسَةٍ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ وَمَا
 عَلَّمْنَا الشُّعْرَةَ مَا يَتَّبِعُنَّ لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقَدْ أَنْشَأْنَا مِنْ قَبْلِكَ
 نَسْمِينَ إِنْ نَا الْفَقِيرُ وَالْحَاجَةُ إِلَيْهِمَا سَجَبٌ دَهَانِي كَمَا قُلْتَ أَدْعُوْنِي اسْتَجِبْكُمْ

الْحَسَنُ وَبِعَبْدِكَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى وَبِعَبْدِكَ يَا سَيِّدِي الْعَظِيمِ يَا سَيِّدِي وَابْنِي وَخَدِي
وَحُرْمَتِي فَإِنِّي مَزْمُتٌ عَلَيْكَ يَا مَعَاشِرَ الْأَرْوَاحِ فَتَبَارَكَ اللَّهُ إِحْفَظْهُمَا حَافِظَيْنِ .
أَنْتُمْ الْجَاهِلُونَ إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الْأَرْوَاحِ الْمُجُوسِينَ فَإِنِّي مَزْمُتٌ عَلَيْكُمْ يَا سَيِّدِي وَابْنِي
وَحُرْمَتِي فَإِنِّي لَا أَتَقَرَّبُ وَأَصْلَابِي هَذِهِ الْكِتَابِ لِأَجْلِ السَّيْلِ وَلَا فِي الْمَهَارِ وَلَا
فِي الشَّفَى وَلَا فِي الْحَضَرِ وَأَعُوذُكَ بِحَقِّ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْأُبُورِ وَيَا نَبِيَّ الْقُرْآنِ
وَكِتَابِهَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُسَبِّحُكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْ نَالَهُ وَتَجَنَّبْنَا لَهُ
مِنَ الْقَمَرِ وَكَذَلِكَ نُثْنِي الْمُؤْمِنِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِي
الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْمَتَانِ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الْوَاحِدُ الْفَرْدُ الْمُعِزُّ الْمُدِلُّ الْكَوْنُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ . وَآيَةُ الْكُرْسِيِّ رَأَى عَلَى الْعَظِيمِ نَبِيًّا مُجْتَبًى الْقَدِيمِ الشَّارِ
الْعَلِيمِ أَقْبَاهَا النَّبِيُّ شَهِيدَ اللَّهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَكُةُ وَأَوَّلُ الْعِلْمِ مَا يَمُرُّ بِالْعِظَمِ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ رَحِمَتْ هَذِهِ النَّبِيُّ
الْيُسُفَا - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْعَظِيمِ الْعَالِي تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُصِفُونَ وَيَا سَيِّدِي
مُحَمَّدُ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا لِمَنْ عَلَّقَ عَلَيْهِ صَفُورًا وَكَبِيرًا كَرِيمًا أَنْفَى حُرًّا وَعَبْدًا
رَبِّهِ تَعَالَى وَنَحَاكُمُ سَلَامًا بَنُو دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبَنَاتُ أَصْفَ بْنِ بَرْخِيَا وَنَحَاتِمُ شُعَيْبِ النَّبِيِّ
وَنَحَاتِمُ يُونُسَ بْنِ نُونٍ وَنَحَاتِمُ يَعْقُوبَ وَيُوسُفَ وَنَحَاتِمُ يَحْيَى وَكَرِيمًا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِفَلَاحٍ
بِنَا سَمِعَ يَحْيَى وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا وَنَحَاتِمُ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ وَنَحَاتِمُ مُحَمَّدًا وَ
يَحْيَى مَائَةً وَرَابِعَ عَشْرَ سُوْرَةٍ وَآيَةٍ وَكَلَامِهَا وَأَمْرُ وَالشَّيْءُ بِأَذَى الْجَلَالِ وَالْأَكْرَامِ وَالْإِبْرَاهِيمَ
إِحْفَظْ عَبْدَكَ الصَّغِيرَ مِنْ هَذِهِ الْأَفْئَةِ الصَّغِيرَةِ أُمِّ الصَّبِيَّانِ وَمِنْ كُلِّ فِتْنَةٍ تَسِيرُ مِنْ

إِنَّ الدِّينَ يَسْتَكْبِرُونَ عِبَادِي سَيِّدُ خُلُوقٍ وَأَنْتَ فِي وَعْدِكَ صَادِقٌ فَتَجَنَّبِي مِنَ الْكَرْبِ
الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ أَنْتَ غِيَاثُ كُلِّ مَكْرُوبٍ أَنْتَ قُلْتُ لَا تَقْطَعُوا مِنْ شَرِّ حُمَيْتِي رَأَيْتَ بِعَوْدِكَ
صَمْتٌ بِقَرَبِ اللَّهِ عَمَّا حَفِظْتَنِي مِنْ أَقَاتِ الدُّنْيَا وَحَوْلِ التَّحْوِيلِ وَلَا تَقْصِرْ عَنِّي عَلَى
رُؤُوسِ الْخَلَائِقِ فِي أَيَّامِ الْمَوْعُودِ اللَّهُ أَكْبَرُ بِمِثْلِهِ وَلَا يَنْدَلُهُ وَلَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا ذَوِيهِ
لَهُ اسْأَلُكَ بِكَرِيمِي يَا عَزِيزِي يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ فِي تَقَرُّبٍ مِنْكَ وَتُكْرِمَتِي بِمَغْفِرَتِكَ
تَحِيَّتِي أَيْتَكَ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ يَشْهَدُ بِأَنَّكَ عَلَى مَا نَسَاءَ قَدِيرٌ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ

أَعِزُّ مِنْ عُلَى عَلَيْهِ مِنْ كِتَابِي هَذَا يَا سَمِيكَ الْأَكْبَرُ وَبِكَلِمَاتِكَ الشَّامِكَاتِ الْكَلِمَاتِ لَا يَحْصُو ذِي
 حَقٍّ لَنَا جُودًا بِأَمْنًا وَالْحُسْنَى وَبِعِزَّةِ اللَّهِ وَحَبْرَتِ اللَّهِ وَبِعِظَمَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ مَا خَلَقَ وَذَرَعَهُ وَتَرَدُّ
 وَبِشَرِّ الصَّامَةِ وَالسَّاطِقِ وَالطَّاهِرِ وَالْبَاطِنِ وَالشَّاهِدِ وَالْغَائِبِ وَالْغَاسِقِ
 وَالنَّوَّارِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ فِي السَّيْرِ وَالْبَحْرِ وَالْجَبَلِ وَالْخَيْلِ وَالْطَّوَارِ وَالْبَرِّ
 عَرَفِي أَوْ غَيْبِي أَوْ ذَهَبِي أَوْ قَائِمًا أَوْ قَائِمًا أَوْ نَائِمًا أَوْ نَائِمًا أَوْ نَائِمًا أَوْ نَائِمًا أَوْ نَائِمًا
 وَأَعِزُّ مِنْ عُلَى عَلَيْهِ مِنْ كِتَابِي هَذَا وَهُوَ اللَّهُ حَيْثُ مَا كَانَ مَعَهُ وَبِحَيْثُ مَا كَانَ
 أَوْ كَائِنٌ وَمَا كَانَ وَاللَّهُ مَعَهُ دَوْلِيَّةٌ وَحَافِظَةٌ وَحَاسِبَةٌ وَغَائِبَةٌ بَعْضُ مَنْ مِمَّا فِيهِ
 مِنْ عَيْنٍ أَوْ نَفْسٍ أَوْ مَلِكٍ أَوْ مَنْ مَائِشَاءُ اللَّهِ لَا تُؤْتَى إِلَّا بِاللَّهِ وَبِهَا ذِي اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِرُخْتٍ
 وَبِاللَّهِ فَتَحَتِ وَأَعِزُّ بِاللَّهِ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ الْقَهْدَرِ الَّذِي لَهُ يَكْدُ وَلَهُ يُؤَلِّدُ لَهُ
 يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ وَأَعِزُّهُ بِرَبِّ الْفَلَقِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ وَمِنْ
 شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ وَأَعِزُّهُ بِرَبِّ النَّاسِ مَلِكِ النَّاسِ
 إِلَهِ النَّاسِ مِنْ لَدُنِ الْمَوْسَوَّاتِ الْخَنَاسِ الَّذِي يُوسِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ مِنَ الْجَنَّةِ
 قَالَتِ النَّاسِ اللَّهُمَّ احْفَظْ عَبْدَكَ صَاحِبَ هَذَا التَّعْوِيلِ بِحَقِّي مُحَمَّدٍ قَالِهِ أَجْمَعِينَ -
دُعَاءُ أُمِّ الصَّبِيَّانِ صَغِيرَةٍ - الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ جِئْتُ بِهَذَا مِنْ دَارِ شَمَائِلِ
 وَازِ تَرْسِيدِ دَارِ يَنْفَسٍ وَدَرِّشِ بَرْدَ كَالِ بَقْتِ وَازِ دِيَالِ دَسْتِ قَمَحِ مَهَاتِ وَتَرْغِيهِ مَطْلَبِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ الْمَعْنَى الَّذِي مِنْ عُلَى مَرَعَادِ عَزَا عَزْدِي الْعَزَّ وَفَلَدَا الْعَزَّةَ عَزَّ
 اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَدْمُ صِفَتِي اللَّهِ وَنُورُ بَيْتِي اللَّهِ وَإِبْرَاهِيمَ خَلِيلُ اللَّهِ وَمُوسَى كَلِيمُ اللَّهِ وَعِيسَى رُوحُ اللَّهِ
 مُحَمَّدٌ حَبِيبُ اللَّهِ وَرَسُولُ اللَّهِ يَا مُعْتَبِرَ الْيَمِينِ وَالْإِنْسِ وَالشَّيَاطِينِ وَالْغِبِلَانِ وَأُمِّ الصَّبِيَّانِ
 وَاللَّيْلِينَ هُمُ الذَّرِبُ احْضَرُوا بَارَكَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَاعْظَمَ اللَّهُ وَعَوْنُ اللَّهِ وَقُوَّةُ
 اللَّهِ وَكِتَابُ اللَّهِ وَقُدْرَةُ اللَّهِ وَتَحْجَةُ اللَّهِ وَرَأْيَانُ دَجْرَ اللَّهِ وَضَمَانُ اللَّهِ وَهَبِيَّةُ اللَّهِ مَا جَرُّوا بِهَا نَقْلَهُ مِنْ
 عِنْدِ اللَّهِ خَلَقَ اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ عَزَّمْتُ عَلَيْكُمْ بِهَذَا أَيْمُ سَلِيمَانَ بْنِ دَاوُدَ مَلِكِ الْيَمِينِ وَالْإِنْسِ
 وَالْجِنِّ دُورِ اللَّهِ إِلَهَ الْيَمِينَةِ لَعَلَّهُمْ يَنْصَرُّونَ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مَحْضُونَ
 فَلَا يَحْزُنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُبْشِرُونَ وَمَا يُبْغِلُونَ أَدْلَمَ بَرَا لِنَاسٍ إِنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَلَدَا
 هُوَ غَصِيَّةٌ مُبِينٌ - يَا نَزْدَهُ مَرَبِّ آيَاتِكَ تَعْبُدُ وَإِيَّاكَ تَسْتَعِينُ بِسْمِ اللَّهِ الْغَيْبُورُ ذُو الْحَاجَةِ اللَّهُمَّ
 بِكَ سِرُّكَ وَفَضْلُكَ وَرَأْفَتُكَ وَرَحْمَتُكَ وَرِزْقُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ - وَإِذَا خَلَقُوا الْكَلْبَيْنِ أَمْتًا فَانْزِلَا

[illegible]

اَمَّا وَاِذَا خَلَوْا بِعَضْفِهِمْ اِلَىٰ بَعْضٍ قَالُوا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي تَمَّ بِمَا قَضَىٰ اللهُ عَلَيْهِمْ لِيُجَاوِزَ بِهِمْ حَزَنَ رَبِّكَمَا فَلَا
 تَقْطَعُونَ قَسَمِي اللهُ يَا اَيُّهَا النَّفِيُّوَا اَمْرِي مِنْ جَنُودٍ فَصَبِّحُوا حُلَّيَّ اَيُّدُوا اَلنَّصْرَهُمْ نَادِيَةً
 اَلَّذِيْنَ يَكْرِئُهُمْ بِمَقَامِيْنَ كَانَ لَكُمْ قَسَمٌ مِنَ اللهِ فَلَمَّا كُنُوْا اَدَاكِيْرًا بِهِ فَتَمَنَّا عَلَيْهِمْ اَبَا بَحْلٍ
 قَسَمِي وَفِيْهِ كَمَا مَفَايِضُهُمْ اَلْعَبَّ لَا يَمْلِكُهَا اَلْاَخُوْا لَدِيْنِيْ كَذَبًا يَا اَيُّهَا اَلْمُسْلِمُوْنَ اَعْتَبُوا لَا يَفْضَحُوْ
 لَهُمْ اَبَا بَحْلٍ اَلْعَمَاءُ يَدُ خُلُوْنَ اَلْحَبَّةُ حُلِّيْ يَلْبِسُ اَلْحَمْلُ فِيْ سَمِيْرِ اَلْحَبَاطِ - عَلَى اللهِ وَرَبِّنَا اَلْقَسَمُ

مَا شَقَّ مَوْلَا أَوْ ذَا جَدٍّ أَوْ ذَا هَيْبٍ مُبْطِلًا أَرْمُودَ هَيَّا مُشْعَمًا فَانْزَكُوا حَطْلَةَ الْقُرْآنِ فَانْطَلِقُوا إِلَّا
 حَيْدَرًا أَلَا وَتَمَنَّا هَذَا كِتَابَنَا يَنْطَلِقُ عَلَيْكُمْ بِالنَّحْوِ إِنَّا كُنَّا نَتَشَبَّهُ بِكُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّا أَرْسَلْنَا
 بِكُم مَّا تَكُونُونَ - يُرْمِلُ عَلَيْكُمْ شَوَاظِمِينَ نَارًا وَنَحَابِينَ فَلَا تَنْتَهِيَانِ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي وَبِاللَّهِ مِنَ اللَّهِ وَرَأَى اللَّهُ وَلَا غَائِبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا أَحَدَ سِوَهُ اللَّهُ وَلَا أَحَدَ
 شِئْلَ اللَّهِ وَجَلَّ جَلَالُهُ وَاسْتَفْتَمُ بِسْمِ اللَّهِ وَاسْتَبْعَرَ بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَأَنْتَ يَا صَاحِبَ
 كِتَابِي هَذَا إِنِّي جَرِنَا اللَّهُ وَفِي حِفْظِ اللَّهِ وَفِي أَمَانِ اللَّهِ وَرَفَعْتُهُ كُنْتُ اللَّهُ وَفِي ضَمَانِ اللَّهِ وَفِي
 جَوَارِ اللَّهِ وَحَبِيبُ مَا كُنْتُمْ وَحَبِيبُ مَا دَمَنْتَ وَحَبِيبُ مَا تَوَجَّهْتَ لَا قَائِدَ الْقُرْبُورِ وَلَا تَوَزُّوهُ
 وَلَا تَفْرَعُوهُ وَلَا تَضَارُّوهُ قَائِدًا وَلَا قَائِمًا وَلَا يَقْطَعَانَا وَلَا نَأْتِيَا وَلَا نَهْلَا أَعْجَلُ وَلَا لَيْفَ خَيْالٍ
 وَلَا لَيْفَ سَهْلٍ وَلَا لَيْفَ خَبَالٍ وَلَا لَيْفَ شَرْبٍ وَلَا لَيْفَ رَفَاتٍ وَلَا لَيْفَ جُنَابَةٍ وَلَا لَيْفَ خَيْلٍ وَلَا لَيْفَ
 وَادٍ وَلَا لَيْفَ بَحْرٍ وَلَا لَيْفَ حَالٍ مِنَ الْأَحْوَالِ وَلَا يَالَيْلٍ وَلَا يَالنَّهَارِ فُكُلْنَا بِمُضْمَرٍ ذِكْرُكَ يَهْدِي
 هَذَا نَادٍ وَدَادٍ رَايِدًا إِلَهُ إِلَّا اللَّهُ غَائِبٌ كُلُّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ
 هُوَ يَا رَبِّ خُفِظَ مِنْ عِلْقٍ عَلَيْهِ كِتَابِي هَذَا بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي هُوَ مَكْتُوبٌ عَلَى مَا فِي الْعَرْشِ إِنَّهُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْخَالِبُ الَّذِي لَا يَغْلِبُهُ شَيْءٌ وَلَا يَجْزُمِيْنُهُ هَارِبٌ وَأَوْجِدُهُ يَا بَعْثِي الَّذِي
 لَا يَمُوتُ وَيَا أَعْيُنَ النَّوَى لَا تَمَامُ وَيَا الْقِيَوْمَ الَّذِي لَا يَمُوتُ رَبِّ الْعَرْشِ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَبِهَا
 الْكُتُبُ وَالَّذِي لَا يَذُولُ وَيَا مُنْجِمَ النَّوَى لَا يَضَامُ وَأَوْجِدُكَ يَا سُبُّوهُ الَّذِي هُوَ مَكْتُوبٌ فِي الْمَقَادِيرِ
 وَالْأَنْبِيَاءِ وَالزُّبُورِ وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَأَوْجِدُكَ يَا سُبُّوهُ الَّذِي هُوَ الْمَحْفُوظُ وَأَوْجِدُكَ يَا سُبُّوهُ
 الَّذِي هُوَ مَكْتُوبٌ بِهِ حَبْلُ عَرْشِي بِالْبَلْقِيسِ إِلَى مُلْكِيْنِ بْنِ قَاوُدَ ثَبَلْتُكَ يَا سُبُّوهُ
 طَرَفُهُ بِالْأَسْبِ الَّذِي نَسِيَهُ جِبْرَائِيلُ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَجِبْرَتِهِ
 الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ يَوْمَ لَا تُحِصَى الْأَسْمَاءُ وَالْأَسْمَاءُ الْكُتُبُ الْكُتُبُ الْكُتُبُ
 الْأَسْمَاءُ الَّذِي بِسْمِهِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَالْمَلَكُوتُ رَبُّ الْأَسْمَاءِ الَّذِي بِهِ الرَّبُّ مُرْجِلُ يَوْمَئِذٍ جَمْعَانِ

بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا أَنْتَ خَيْرُ الْقَائِمِينَ وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَى اسْمَعُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِنْ
 السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَآخَذْنَا بِمَا كَانُوا يُكْسِبُونَ - أَنْ تَقُولُوا الْقَسَمَاءُ كَمَا يَقُولُونَ
 أَنْ تَقُولُوا خَيْرٌ لَكُمْ فَمَا نَقُولُوا وَجَدُوا لِبَعْضِ مَا يُوْحَدُونَ إِيمَانًا وَنُفْعًا عَلَيْهِمْ بِمَا مِنْ الْكُتُبِ
 نَقُتْلُ فِيهِ يَفْرُجُونَ - حَتَّى إِذَا لَقِيتَ يَأْجُوجَ وَكَأْجُوجَ، هَدَمْنَا كُلَّ حَدَابٍ يَنْسُكُونَ - حَتَّى

وَإِذَا نَفَخْتَ فِي سَافِرِهَا فَإِذَا هُمْ فِيهِ وَسَلَامٌ مُقْتَضًى مِنْ رَبِّكَ رَحِيمٌ
وَأَمَّا زَكَاةُ الْيَوْمِ رِثَتُهَا الْمُجْرِمُونَ وَسَلَامٌ عَلَى يَوْمِيذٍ وَبِئْسَ الْبَيْتُ حَيًّا - فَأَدْخُلُوهَا
بِسَلَامٍ وَأَعْيُنُكُمْ مَلَىٰ أَعْيُنِ الْهَدَىٰ فَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا مَا لَكُمْ يَوْمَئِذٍ
فِيهَا تَقُولُوا لَا تَنْصِبُوا - إِلَّا قَلِيلًا سَلَامًا وَسَلَامًا وَلَهُمْ فِيهَا مَأْذِنٌ بَرَكَةٌ وَغَيْبٌ - وَ

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ وَأَعْيُدُهُ مِنْ شَرِّ مَسَاكِينِ الْأَرْضِ وَالْبُيُوتِ وَالْهَيَاةِ وَالزَّوَارِ
 وَتَوَارِيْدٍ وَمِنْ شَرِّ يَصْعِقُ الْخَطِيئَةَ أَوْ يَهْدِيهَا أَوْ تُولَعُ وَأَعْيُدُهُ لِمَنْ شَرِّ
 مَا تَنْطَبِعُ لِنَبِيٍّ الْأَبْعَارِ وَالْمَسَلَاتِ عَلَيْهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ وَأَعْدَتِ عَلَيْهِ الْعُهُودُ
 وَمِنْ شَرِّ مَنْ يُؤْلِمُ الْفَرَّاشَ وَالْمِهَادِ مِنْ شَرِّ مَنْ لَا يُقْبَلُ الْعَزِيمَةُ وَمِنْ شَرِّ مَنْ لَا يُقْبَلُ النَّصِيحَةُ
 وَمِنْ شَرِّ مَنْ إِذَا ذَكَرَ اللَّهَ عَشِدَّ ذَابَ كَمَا يَذُوبُ الرِّصَاصُ وَالْحَدِيدُ وَالْحَيَّ وَأَعْيُدُهُ
 مِنْ شَرِّ ابْلِيسَ رَأْسِ الشَّيْطَانِ وَمِنْ شَرِّ مَنْ يَعْمَلُ وَمِنْ شَرِّ مَنْ يَسْكُنُ الْهَوَاكُ وَالْجِبَالِ وَالْجِبَالِ
 وَمِنْ شَرِّ مَنْ فِي الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ وَمِنْ شَرِّ مَنْ يَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ وَمِنْ شَرِّ مَنْ يَكُونُ مَعَ الدَّوَابِّ
 وَالْمَوَاقِي وَالْوُحُوشِ وَمِنْ شَرِّ مَنْ يَكُونُ فِي الْأَجَامِ وَالْكَامِ وَمِنْ شَرِّ مَنْ يُوسِرُ
 فِي صُدُوقِ النَّاسِ وَمِنْ شَرِّ مَنْ يَسْرِقُ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ أَعْيُدُ صَاحِبَ كِتَابِي هَذَا مِنَ الظُّلُمَةِ وَ
 الْمَقَةِ وَالْحُطَّةِ وَالْحَقِيقَةِ وَالْكِرَةِ وَالنَّفْثَةِ وَالنَّفْثَةِ وَالْأَرِيسَ وَالنَّفْسَ الْيَتِيمَ وَالْمَقْرَةَ وَمِنْ شَرِّ
 الطَّائِفِ وَالطَّارِقِ وَالْفَاقِقِ وَالْوَاتِقِ وَأَعْيُدُهُ مِنْ شَرِّ كُلِّ حَقْدٍ وَبُحَى وَفَرَجٍ وَيَسْخَاشٍ أَوْ
 هِمٍّ أَوْ عَمَلٍ أَوْ خَوْفٍ أَوْ نِكْرٍ أَوْ مَكْرٍ أَوْ سَوَاسٍ أَوْ جَوْنٍ وَمِنْ كُلِّ دَايٍ يَعْتَرِي بَيْتِي أَدْرِي مَا تَحْوَا
 مِنْ قَبْلِ الْبَلْغَمِ وَالْدَمِ وَالْمُرَّةِ وَالسُّودَاوِ وَالصَّفْصَاوِ وَالْمُدَّةِ الْعُمَرَاءِ وَمِنْ النُّقْصَانِ وَالزِّيَادَةِ وَمِنْ
 شَرِّ كُلِّ دَايٍ دَاخِلٍ فِي الْجِلْدِ أَوْ خَارِجٍ أَوْ لَحْمٍ أَوْ دَمٍ أَوْ عِزٍّ أَوْ عِظَالٍ أَوْ عَصَبٍ أَوْ مُضْفَةٍ أَوْ
 نَظْفَةٍ أَوْ فِي رُوحٍ أَوْ سَمْعٍ أَوْ فِي بَصَرٍ أَوْ فِي عَيْنٍ أَوْ فِي سِنٍّ أَوْ فِي جَهْدٍ أَوْ فِي قَشْرٍ أَوْ فِي قَشْرِ أَوْ فِي
 بَشَرٍ أَوْ خُفٍّ أَوْ فِي ظَاهِرٍ أَوْ فِي بَاطِنٍ وَأَعْيُدُهُ يَا اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ هُوَ رَبُّ جِبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ
 وَإِسْرَافِيلَ وَهَازِيلَ وَحَمَلَةَ الْعَرَّاشِ وَالْكَرُوبِينَ الَّذِينَ يَسْجُدُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَلَا يَفْتَدُونَ
 وَأَعْيُدُهُ يَا مَا اسْتَعَاذَ بِهِ آدَمُ بَعْلُ الْبَشَرِ وَنُوحٌ وَهَارُونَ وَدَاوُدُ وَسُلَيْمَانُ وَيُحْيَى
 وَإِسْحَاقُ وَيَعْقُوبُ وَاسْمَاعِيلُ وَإِسْمَاعِيلُ وَيُوسُفُ وَهَارُونَ وَدَاوُدُ وَسُلَيْمَانُ وَيُحْيَى
 وَذَكَرَ يَا وَهُودَ وَشُعَيْبَ وَآلِيَّاسَ وَالصَّالِحَ وَالنَّبِيَّ وَالْقَمَّانَ وَذَا الْكِفْلِ وَذَوَالْثَّنُونِ وَطَالُوتَ
 وَذَوَالْقُرْبَيْنِ وَدَاوُدَ وَهَازِيلَ وَخُرْقَيْلَ وَالْخَضِرَ وَمُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى صَلَوَاتُ

يُلْقُونَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا قُلْ يَا نَاسُ كُونُوا بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ قُلِ الْمُسْلِمُونَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 عِبَادِكَ الَّذِينَ نَا صَلَّيْتَ اللَّهُ خَيْرَ عَمَلٍ يُشْرِكُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ يَوْمَ تَبْيَضُّ الْجَاهِلِينَ بِحَبْسِهِمْ يَوْمَ
 يُلْقُونَ سَلَامًا وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ أَمَّا هَؤُلَاءِ سَلَامٌ عَلَى نُوْحٍ
 عَلَيْهِ سَلَامٌ عَلَى إِبْرَاهِيمَ سَلَامٌ عَلَى مُوسَى وَهَارُونَ سَلَامٌ عَلَى إِيْسَى بْنِ مَرْيَمَ قَاصِدِهِمْ وَفِي سَلَامٍ

اشهد سلامه عليه وعليهم اجمعين وكل بك مقرب او نبي مرسل وبالله الذي لا اله الا هو تبارك وتعالى
وتفردتم وتنجيتهم الحسين الفاعل لما يريد واعيدته يا الله وبما استبد به الشمس وصار به انفس
اربابا لا سيما اني هو مكتوب في حول العرش لا اله الا الله محمد رسول الله صلى الله عليه وآله وهو
السميع العليم قد تكلّم الله وظهر سلطان الله وتفرقا اعداء الله بظفر حزب الله وبقي وجهه
فقد وانت يا صاحب كتاب في هذا في جوار الله وجوار الله واما ان الله والله جبارك ووليك وخارجك
تعاينتك وحادثك ومؤيدك وماخذك انشأ الله ما شاء الله كما في وما لم يشأ ولم يكن اشهد
ان الله على كل شيء قدير فان الله قد احاط بكل شيء علما فاحاط بما لديه خبرا وان الله و
طوبته يصلون لله امين يا ايها الذين امنوا صلوا عليه وسلموا تسليما ختمت هذا الكتاب بخاتم
الله الذي ختم به اطهار السموات والارض وخاتمها هو النبي وخاتم سليمان بن داود وخاتم نبيا محمد
صه و قد سئل عن الله صلى الله عليه وسلم كل جسيم لا نبي بعده فامر سليمان وحل كل مقرب ونبي مرسل
الا ان اوليائه الاولاد خوف عليهم ولا هم يحزنون لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم
حسبنا الله ونعم الوكيل نعم المولى ونعم النصير اعيدته يا الله
الله لا اله الا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم
وقد الله غفر

والله اعلم
في اسم اخب من الطيبين الطاهرين في بعض نسخه در آخر آن
چهار قل و آية الكرسي اگر بخواند بهتر جرب است و هرگز صدمه در کتاب حیات الحیوان کمال الله
ذکر کند و آن این است بود جان گردید من از شیاطین و جن در آزار بودم و پیش پیغمبر ظاهر شد که دم آنجناب
بحضرت امیر المومنین فرمود که این حمد را داشته بمن داد ما خود داشتیم چون خواستیم بزرگوار شدیم
آواز می بخیزاد شنیدیم که میگفت ای بود جان ما را سوختی با این حذر دیگر بخانه تو نمی آیم و بخانه
که این دعا باشد نمی روم بود جان گفت از برکت این دعا ایمن شدیم اللهم ارحمنا و ارحمنا

فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ - وَمَلَأَ قُلُوبَ الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ فَادْخُلُوا هَذَا سَلَامًا آمِينَ -
فَالْتَمَسُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ - قَوْمٌ مُّكَرَّمُونَ - إِلَّا قَلِيلًا سَلَامًا سَلَامًا - فَسَلَامٌ عَلَيْكَ مِنْ أَمْتَابِ
الْمُؤْمِنِينَ - هُوَ أَكْبَرُ حُضْنِ التَّوْحِيدِ - هُوَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ
الْمُهَيَّمُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ - بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ
أَمِينٍ سَلَامٌ هِيَ كَقَوْلِهِمْ النَّبِيُّ - وَفَارَبَ لَنَا مَثَلًا وَلَيْسَ خَلْقُهُ قَالِ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ

اَمَلٌ يَحْيِيْهَا الَّذِيْ اَنْشَاَهَا اَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيْمٌ ۝۱۰ اَلَّذِيْ فَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ
اَلْاَخْضَرِ نَارًا فَاِذَا اَنْتُمْ مِنْهُ كُوْتُمْ اُولَئِكَ اَلَّذِيْ فَعَلَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ سَبْعَ
اَيَّامٍ اَنْ يَخْلُقَ فَشَاءُ مَا يَكُنْ لَكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيْمُ ۝۱۱ اِنَّمَا اَمْرٌ اِذَا اَرَادَ شَيْءٌ اَنْ يَقُوْلَ
لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ ۝۱۲ اٰیٰتِ رَبِّكَ اَمَّا الَّذِيْ تَدْعُوْا اِلٰهًا اِذَا اَرَادَ شَيْءٌ اَنْ يَقُوْلَ لَهُ

[illegible]

[illegible]

أَيْخُنَا - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ يَا سَيِّدَ الْعَالَمِينَ

اگر جن نده به مهرش باشد سخن نه گوید این ظلم را پیش عزیمت درود کند به مهرش آید ۹۹۵۸۲۲

بِذَلِكَ اللَّهُ تَجْمَلُ إِلَهُ الْأَوْحَانِ كُلِّ تَحْوٍ نَا مُدَوِّنُهُ أَكْبَرُ مَا يُدَوِّنُ إِلَيْكَ مِنْ دَيْتِكَ لِلرَّالَةِ الْإِلَهِاتِ وَ
 أَقْدَمُ قَيْنِ الْمُشْتَرِكِينَ وَسَلَامُ مَرْفَعَةِ الْمُرْسَلِينَ - وَالْحَمْدُ لِلَّهِ سَائِرِ الْعَالَمِينَ -
 در چهارم زنانه - زیکه چله داشت با خد روزه چهارشنبه ابریشم هفت رنگ هفت مرتبه این دعا بخواند
 در هر مرتبه یک گره بزند در جمعه باب کشد و ابریشم را بر بازوی راست بندد و بعد با شکر جمع شود و در روز
 در چهارم وقت چاشت ابریشم را در زیر دامن رود و کلاه و خاکستر آن را زن بخورد و حاطه شود و این سنت است -

فاطمه ۱۸۳۵ دی ۲۵ ی ۲۵ ل ۲۲۱ ۱۱ ص ۱۸۹۱ ح ۱۸۹۱ شراعتیادول طو حوال قمری

بلاذمك ولا بما حذر الله الاباطين اسرائيل الف مرة بعض مستحبين نفسي من كل شيطان
يخونك وتسططه وحبته ومبدد قدامه بطر بك كل نعمه علما. واحصى كل شيء وعددا. اللهم
الذي اوردك من شر نفسي من شر كل دابة وانت لا تعلم بنا صيتها ان ربي قد جعل
مستقيما. فان تولوا فقل حسبي الله لا اله الا هو عليه توكلت وهو رب العرش

لَسَوْفَ أَكُونُ مِنَ الرَّاحِمِينَ قُلْ غِيَاثُ بَقِي تَوَدَّاتِ مَوْلَى وَابْنِ خَلِيلٍ مِثْلَ سَيِّدِ زَبُورٍ دَاوُدَ وَفِرْعَانَ مُجْتَمِعِينَ
 عَلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِهَدْمِ چله طلاق انانسان و جن حضرت زید پر ی بحق لای الھما لا اللھ ھذا
 تَوَدَّاتِ مَوْلَى وَابْنِ خَلِيلٍ مِثْلَ سَيِّدِ زَبُورٍ دَاوُدَ وَفِرْعَانَ مُجْتَمِعِينَ
 یَا عَلَیَّ چله بیدار از قبر کنہ وار ہفت
 در خانہ میر چہار سہ گل ہزار در میان طبق کرد پائے صاحب چله زاد در میان طبق گذارد ہفت
 مرہبانما از نصف سیرۃ القدیر را بخواند و با سرائر نگشتان پشتہ حکم را از ہاشمہ پا

الْعَظِيمُ يَا فَتَحًا مُبِينًا وَدَعِ مَذْبِقَةَ مَيْمُونَةٍ مُبَارَكَةٍ يَا جَبَّارِيَا
 حَسْبَكَ يَا مَنَّانُ. تamen نه بندم کس نه بند و تamen نه کشاکش کس نه کشاید
 تا بج شود اورا و گیر آفت ز ساند اگر گردید آتار و الیوم و الخ و ربحی
 ترسانه بحق انجیل و چلیب اسخورد عینی و اگر می رود و دید بحق تورات موسی بن عمران و بحق طور
 سینا و اگر مسلمانید بحق شهر الحرام و بحق رکن و المقام بحق رحبا و شعبان و رمضان السلام علیک یا مفضل
 الارواح شفیقة باطلاطش و باطلاطش یا حبا مآ. و دیگر برکت دست و پوانه
 نویسد و نظر کند جن حاضر و جن های دیگر بایمید خشرهم حول جهنم جنینا و لقد طلمت الجنة
 انهم لمحضرون انهم من مسلمانان و راتة یسما الله الرحمن الرحیم
 لا تعولوا علی و اتونی مسلمین. و دیگر این عزیمت را بخواند عزیمت علیکم یا الله الذی لا
 اله الا هو و یا الله الذی یسافی الایمان و بحق محمد نبینا و یا لکتاب الذی نزل علی موسی و هرون
 یسما الله الذی عزیمت علی الحق و یا سماءیه نگویا فی التوراة و لا انجیل و لا زبور و الفرقان محمد
 صلی الله علیه و سلم و علی ایه و یا سماءیه الا عزیمت الازل اکرام المکر و الذی اذاعی اجابة و اذ اسلمت
 علی فان کنتم حسا خروس و اذی کنتم ینفع علیک المیکان ان کنتم اسحر من اعمال
 برعینک ذالک یا ذین الله لا حول و لا قوۃ الا بالله العلی العظیم
 چون بسخن آید از و سپرس کجائی و چه نام داری از کرامت بید و این کس که گناه کرده است چون حال او
 بگویرس بگوید بیرون از تن این بے چاره اخرج باذن الله تعالی و این نه خاره اندر در او که امین باشد یا
 قاضیا یا سبطیا یا نوحیا یا نقصی یا هانی یا سطلانی یا سطلنخ یا شعیف یا خورنایا رطی یا بابوکی
 یا شمیا یا طوشیا یا منفسا یا کریمیا یا مهمل هتایا و یا شمیا یا زبوریا یا تافتم یا تمیلنیا یا سلسکینا
 یا بار و یا ملکا یا شابشی یا ذبرحتک نیشا الی الله تصیر الامور اللهم یا منفع
 له بحر تقطی مهماتنا من اقطار السموت و لا دخیلا لا تنفذ و لا یسلطان. و

گرفته تا سر انگشتان و سبقت خط و بگوید بریدم چله فلان را بند و فلان را بعد از آن آیته اگر کسی بخواند و بنام
 آن زن خط بکشد گل را بسه حصه کند سه آدینه سرش بشوید قطع چله شود ایضاً این دعا را بر زن حامله بندد
 یسما الله الرحمن الرحیم. لا اله الا الله المملک المبین. قد جاء الحق و قد هلك الباطل
 ان الباطل کان ذوقاً. و نزلک من القرآن ما هو بقیة و در حمة للمؤمنین

۱۱۰	۳۱	۱۶۲	۱۹۱
۱۶۸	صلی	صراط	۱۱۱
۱۱۱	تسلک	حق	۲۹۹
۱۰۹	۲۲۸	۱۱۲	۱۸۴
۸۲۵	۸۳۴	۸۲۴	۸۲۶
۸۲۴	۸۲۹	۸۳۷	۹۳۱
۸۳۰	۸۲۶	۸۲۱	۸۲۳
راحمة	شی و	کل	یارحمن
یارحمن	کل	شی	وراحمة
شی	وراحمة	یارحمن	کل
کل	یارحمن	وراحمة	شی و

5. C. 1. 1. 1. 1. 1.

۴۶۳	۴۶۹	۵۶	۹۹
۳۸	۴۶۲	۴۶۴	۴۶۶
۴۷۸	۲۳۶	۴۳۶	۴۶۲
۴۷۵	۳۳۵	۳۹۹	۲۸
۴۱	۲۳۰	۹۳	
۴۵	۹	۲۳۹	۱۳
۴۲۵۲۲۶	۳۲۲۲	۴۳۹۲	۴۳۹۱۳
۴۲۱۳۲	۳۲۵۳	۴۹۲۲۲	۹۲۵۳۳
۳۲۹۵	۴۹۴۹	۹۴۲۲۲	۹۳۲۲۲
رحیم	من رب	تو لا	سلام
رحیم	من رب	سلام	تو لا
رحیم	تو لا	رحیم	من رب
تو لا	سلام	رحیم	رحیم

$$\overbrace{\times \times \times}^{=}$$

أَعِيذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ وَاسْمَائِهِ الْحُسْنَى كُلِّهَا

دارنده

قَامَةً مِنْ نَارٍ لَهُ رُؤُوسٌ شَرِيعِيْنَ لِأُمَّةٍ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ.

این عظم را بر زخم زخم و از شر جن صدمه بادرسد و همیشه از خطرات روزگار محفوظ بماند ان شاء الله تعالی
باب سوم در ادعیه مرضیها - از آن جمله مدیته کرده اند از آنکه علیه السلام این بوساطت علماء از حضرت

[illegible]

بسیار تجربه شده است

٧٥

اسکلی

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

9 A A 131 9 11

ایضا آورده اند این شکل بنویسد بگرد و جماع کند فرزند هم رسد اینست عقیدت در بحر المنافع آمده
 آنکه این غرض نیست را بر کافه طهر می یابند روزی بنویسد و زیر زمین گیرد و از جماعت مانده نه گردد و قاضا جاؤ وقت
بِقِيَّةٍ جَعَلَهُ ذَكَوْكَانَ وَخُدِّي حَقًّا حَسْبِيَ اِلَهٌ ۸۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰۱۱۲۱۳۱۴۱۵۱۶۱۷۱۸۱۹۲۰۲۱۲۲۲۳۲۴۲۵۲۶۲۷۲۸۲۹۳۰۳۱۳۲۳۳۳۴۳۵۳۶۳۷۳۸۳۹۴۰۴۱۴۲۴۳۴۴۴۵۴۶۴۷۴۸۴۹۵۰۵۱۵۲۵۳۵۴۵۵۵۶۵۷۵۸۵۹۶۰۶۱۶۲۶۳۶۴۶۵۶۶۶۷۶۸۶۹۷۰۷۱۷۲۷۳۷۴۷۵۷۶۷۷۷۸۷۹۸۰۸۱۸۲۸۳۸۴۸۵۸۶۸۷۸۸۸۹۹۰۹۱۹۲۹۳۹۴۹۵۹۶۹۷۹۸۹۹۱۰۰
 ۸۹۲۳۴۵ ایضا جهت مراد است بر تخم مرغ سیاه بنویسد و در یک خال انگشت وسط بر آتش افروزند خود بخورد

۹۱۱۱۲۸۴۲۵۳ الفنا محمد را بخردن مقطع بنویسد یا خود دارد که باعث شفا است این شکل را بنویسد
 طریقه خوردن تربت برائے شفا در حدیث معتبر از حضرت صادق ع مروی است که هر ترب
 را بقصد شفا بخورد و بگوید **لِسُبْحَانَ اللَّهِ وَبِاللَّهِ اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الثَّرْبَةِ الْمُبَارَكَةِ الطَّاهِرَةِ وَرَبِّ الْعَرْشِ**
الْكَبِيِّ أَنْزِلْ فِيهِ وَرَبِّ الْجَنَّةِ الَّتِي سَكَنَ فِيهِ وَرَبِّ الْمَلِكَةِ الْمُؤَكَّلِينَ بِهٖ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَرَجُلُهُ لِي شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَسُقِّ إِلَيْكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَفِيهِ يُسَوِّدُ أَنْزَارُ رَأْنَامٍ بهر دو بقدر زردی بخورد
 و یک هفته آب بعد از آن بخورد و بگوید

نوع دیگر تربت را بقدرست زعفران و غسل و آب روان و آب باران بخون ساخته و را مراض ملاوا
نماید ایضا جهت طلب علم و وسعت رزق و قضا حاجت مفید است ایضا هفت حب از ان
تربت که به یک بقدر عدس باشد و هفت و از یاه و از و هفت قطره غسل را در آب یار و غن کند و سه
حمد و معوذتین و آیه های اول سور حمد ید تا تدرج الامور آیه آخر سوره حشر لَوْ اَنْزَلْنَاهُ
الْقُرْآنَ - بر آن تخم مرغ بخواند بخورد و صفایا بد مجرب است فایده آب نیساں برائے هر روز نیسا
ماه رمی و آن تقریباً بیست و چهار روز بعد از عید نوروز است و طریقه آن در زاد المعاد آیه است
بخط شهید دیدم که این روایت از جناب امام جعفر صادق منقول است که باین روشن فاتحه الکتاب و
آیت الکرسی و قل یا ایها الکافرون و سبع اسم و معوذتین و قل هو الله هر یک هفتاد مرتبه لا اله الا
الله و هفتاد مرتبه الله و هفتاد مرتبه اللهم صل علی محمد و علی محمد و هفتاد مرتبه سبحن الله
والحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر و هفتاد مرتبه آن مذکور است هفت روز پے در پے صبح
و شام بخورد و صفایا بد از هر روز خاصه ضعف قلب و جگر از دفع شود و قوت بد بد و اگر سحر کرده
باشد دفع شود از او و سر و چشم و آن بن دندان را دفع کند و محکم کند و آب و بان مال و در و بلغم

1 2 11 11 9 11 17 11 11 11 32

بایست تا رنگ تخم بترکه کشان گردد و اینست تجربه رسیده است دلا حول و لافوا لعلم لامعالي السلام
ایضا چهل و یک مرتبه بسمه را بمشک و زعفران بکوبند و نو لیسید حل کرده بیا شامه کشانده گردد ایضا چهار قل بدین نحو
نویسد با خود دارد کشاده روئے راست قل هوالله احد باز و سئ چپ مجدداً راست فلق را ن چپ
تاس ایضا نوع دیگر هفت پاره نان بنویسد با سم مرد بخورد و بجزین مقطعات و بهفت پارچه

و باد بارادفع کند و کلام در رو پشت و پنج تا سوره و جنام و برسم و خوره و پیسی و آب سیاه و چشمه و سوسه
 جن و شباطین را دفع کند به نیت فرزند ذکور ز نیکه فرزند نشود بیامد تا حق تعالی کرامت فرماید
 جبرائیل گفت به پیغمبر که گاه در دایره محفوظه مقدس شده باشد محو گردد و هر که ازین آب بیاشا
 در دایره که مردم بان مبتلا شده اند موجب شفا جمیع آنها گردد علاج بمعالجه اطباء نیست مطلق آب نیرسار
 نافع است طریقه حمد و قه جهت بیمار در احادیث تاکید و تحریرش شده دارد شده است بجهت تصدیق کردن
 در بیمار بها چنانچه منقول است که تصدیق بلائ آسمانی را دفع کند و قضای محکم را بر طریقت میکند حضرت
 امام رضا فرمودند بیمار را که تصدیق دهند بر میز از اساک چهار ده روز است نه این که چیز است
 نخورد حضرت رسول علیه السلام فرمودند دو اکین بیمار ان خود در اب تصدیق حضرت امام موسی کاظم فرمودند
 و عین تصدیق دعا بخواند بعد از ان مقدار یکدینا رفته بی که چهار و انگ نیم مثقال است از طلا تصدیق
 نماید به پنج نفر مستحقان که سادات نباشد مگر بیمار چهل و یکپول سیاه از روئے بیمار بدهد و از بعد
 از ان پولها را به چهل و یک نفر مسکین تصدیق نماید مجرب است ان شاء الله تعالی -

و دعا کند صو جهت شفا کئے بیمار - در حدیث ثقه آمده از دایه بن زربی روایت شده که گفت بیمار
 شدم در مدینه بیمار تی شد بدست در چون این خبر بحضرت صادق رسید بمن نوشت که یک صاع گندم
 بگیر و در پشت بخواب و آن گندم را بستم بریز و بگو اللهم انی اَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِیْ اِذَا اَسْأَلْتُکَ الْمَضْطَرُ
 کَشَفْتَ فَايَهُ مِنْ عَذَابِکَ لَهْ فِی الْاَرْضِ وَ خَلِیْقَتِکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُعَافِیَ بَیْیَ مِنْ عَاقِبَتِ
 پس در دست بنشین و گندم را جمع کن و هدایه دعا را بخوان و گندم را چهار قسمت کن و هر قسمی را
 بفقره بده و باز این دعا را بخوان داود گوی چنان کردم گویا از بند خلاص شدم بعون الله
 تعالی طریقه قربانی جهت بیمار - به نیت قربانی فدا بیمار سه نوبت این دعا را بخواند و بر بان گویند
 و بد در حسین فزع نیز بخواند این دعا را - اَللّٰهُمَّ اِنِّ هَذَا شَاةٌ مِنْ فَضْلِکَ وَ کَرَمِکَ وَ حِلَّةٌ اِنِّیْ

دیگر بنویسد از اد بخورد و باین عمل در ساعت نیم روز چهارشنبه باشد و در وقت نوشتن به اعدا
 ابل بیت لعنت کند کشاوه گردد عِبْدُؤَلْ سَکَنَ قُلْ کُودُکْ و یاسو یاداً رَایَضًا کشاوه مرد
 که بستر باشد بران خود به بند و مجامعت نماید 525 ع ل رَایَضًا بر میضه
 خام بنویسد و در آتش کند و تا سرخ شود و میضه سوخته در دست بتر نبند و بتر را زیر آتش کند پس از چند
 وقفه بیرون آورد و قدری آب بر روی آن بریزد و مرد خود را بر روی آن تبر بگیرد کشاوه گردد

گفته ذبح نماید و در جائیکه مسقف باشد و خون او را در کبودی که ریزد و دست و پائے او را از پوست جدا نماید چنانچه پوست و پارا از یک پارچه باشد و از هم جدا شده باشد و گوشت او را به سماه بخت پارچه کن. و در میان پوست نهند و بر یک پارچه بقیقیرے بد و دوازده ایمن گرد و در سکارم الاخلاق آورد و بجهت آلام و استقام نبویید بر کاغذی در بر ریض بند و شفا یابد و۔ وَ بِالْحَقِّ اَنْزَلْنَاهُ وَ بِالْحَقِّ نَزَّلَ وَ قَالَ ارْسَلْنَاكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَ نَذِيرًا وَ اَنْزَلْنَاهُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَ رَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَ مَا مُحَمَّدٌ اِلَّا رَسُوْلٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ اَفَاِنْ مَاتَ اَوْ قُتِلَ اَلْقَلْبُتُمْ عَلٰی اَعْقَابِكُمْ وَ مَنْ يَنْقَلِبْ عَلٰی عَقْبَيْهِ فَاِذَا نَزَلَ عَلٰی مُحَمَّدٍ هُوَ اَلْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَرْتُمْ سَيَايَهُمْ فَاصْلِحْ بَالَهُمْ۔ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ اِمَّا اَحَدٍ مِنْ رَحَايِكُمْ وَ لَكِنْ رَسُوْلُ اللّٰهِ وَ خَاتَمُ النَّبِيِّينَ وَ كَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا مُحَمَّدٌ رَسُوْلُ اللّٰهِ وَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهُ اَشِدَّاءُ عَلٰی الْكُفٰرِ سَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرٰهُمْ رُكْعًا مُّجْتَذِئًا يَتَّبِعُوْنَ فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ وَ رِضْوَانًا سَمِعْتُهُمْ فِيْ وُجُوْهِهِمْ مِنْ اٰثَرِ السُّجُوْدِ ذٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِيْ التَّوْحٰدَةِ وَ مَثَلُهُمْ فِيْ مَا لَا يُخٰلِفُ۔ وَ مُبَشِّرًا بِرَسُوْلِ قٰی اَتٰی مِنْ بَعْدِ اِسْمٰهٖ اَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ قَالُوْا هٰذَا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ۔ وَلَوْ اَنَّا قَرٰنَا سِیْرَتُہٗ الْجِبَالِ اَوْ قُطِعَتْ بِہِ الْاَرْضُ اَوْ کَلِمَہٗ بِہِ الْمَوْتِ بَلِ اللّٰهُ الْاَمْرُ جَمِیْعًا۔ الْمَلٰٓئِکَةُ یُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ سُبْحٰنَہُ اللّٰهُ الْمَلٰٓئِکَةُ عَلٰی مَا فِی الْعَرْشِ۔

اَيْضًا از خواص این حروف که جهت جمع درند با باخه دارد و اینست ح ح ط
 ث ل م ن د س ص لای - اَيْضًا - این شکل را جهت در و سر و مفصل در کاغذی نوشته بر
 موضع در و نهد و اگر در بجائے دیگر نقل نماید و در آن محل گذارد - ث ث ث ث
 در کتاب بحر المنافع - که از تالیف خواجگی هندی است آورده که کسی را بگوید که جائے در در محکم بگیرد
 و با کار و بر زمین این نقش بکشد شفا یابد انشاء الله تعالی ث ث ث ث

۲۲۱۱۵۲۱۱۵۱ و ۱۱۷ در مکارم الاخلاق برائے آسانی حمل ابن آیات را بنویسند و
در اخذ و بار و مجرب است حمل زود بکشاید اَوْ لَمْ يَأْتِ الْدِّينَ كَفَرُوا اِنَّ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضَ كَانَتَا رُفْعًا
فَفَقَعْنَاهُمَا وَجَعَلْنَاهُ مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ اَفَلَا يُؤْمِنُونَ وَاَيُّهَا الْعَمَلُ لَيْلٌ نَسَلْنَاهُ مِنْهُ النَّهَارَ فَاِنَّا هُمْ

دیکرید۔ اسکن ہاریم بحق الباری۔

دُعا کے دُخل۔ در حدیث صحیح از امام جعفر صادق مروی است کہ هیچ کس نیست از بنی آدم مگر اورا دورگ یک رگ در سرش کہ خوردہ را ب حرکت مے آورد و در گے در بدنش کہ پیسی مے آورد پس چون رگ ب حرکت آمد ز کام بر او مستط شود و اگر رگ بدن ب حرکت مے آید حق تعالی دُخل را بر آن مے حکم و چون ز کام دُخل بہم رسانید خدا شکر کند و در روایت دیگر از زیارتی خرم است منقول است از برائے جرب و دُخل و غیرہ ایند عاز ابن ولید و باخورد و جرب است یسعی اللہ والہ ختم الرحیم و مثل کلمۃ خبیثۃ کثیرۃ خبیثۃ یا اجبت بین فوقی الارض و ما لہا من قریہ۔ مِنہا خَلَقْنَا کُمْ وَفِیہَا نَعِیدُ کُمْ وَفِیہَا نُخَوِّدُ کُمْ یَا اَکْثَرُ اُولٰٓئِکَ اَللّٰهُ اَکْبَرُ اَنْتَ لَا تُکَلِّدُ۔ اَللّٰهُ یَقُولُ وَاَنْتَ لَا تَنْقُی۔ وَاَللّٰهُ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ۔ و در کتاب طب الائمہ مسطور است کہ این کلمات بر کاغذ سے ترسید صاحب رمل بلع نماید لَا اِلٰهَ اِلَّا الْاَوَّلُ الْحَیُّ طَرِیْقٌ عَلَیْکَ لَم یَمْلَحْ وَف۔ و از مجربات است اطباء مے حاذق گفتہ اند و را بتدائے بروز دُخل تا ریشکوت را چوں بسر کہ ترکند و بر وضو نماید و نع آن میکند ہم چنین تکرار نماید ہمیشہ کہ تا زحرفۃ الفقاو ع مے گردید سریع اثر است و در بحر النافع آوردہ کہ قبر و سنگ زند و پائے خوردہ کہ از ان بجهت بدست و دامن برگیرد و بر صاحب دُخل بندد بہ شود و ہم چنین در آواز دُخل بندد تا فردنشیند ان فجار دُخل یعنی پختن بہ سلاح کہ بول بندہ کو ہی است کہ در سنگلاخ بنجد میشود بغایت مجرب است و ہم چنین نماید انکضت پوست لسان العصافیر است کہ بہت انظار دکنش و شدن جراحت مجرب است۔ حضرت امام تقی امام علی نقی بہت متوکل طعون شود مد او فرمود سرگین گو سفند کہ در زیر دست و پائے ایشان سرشته شدہ گرفتہ با گلاب مخلوط کردن برائے جراحت مگر استند منفرشد فائدہ بخشید۔

و دعائے شاقول یعنی ولیدک۔ از علی بن نعمان منقول است کہ بخدمت امام رضا عرض کردم کہ شاقول بید

سُخَّاءُ مَوْتٍ وَ تَقَرُّ فِی الْمَوْتِ رَتَا رِبُّهُ مِیْسُورُونَ کَاَنَّهُمْ یَوْمَ یَرَوْنَ مَا نُوْعِدُوْنَ۔ لَمْ یَلِیْسُوْنَ اِلَّا سَاعَةً مِّنَ الْمَآءِ یَبُولُوْنَ اَمَّا اَلَا تَلْقَوْنَ الْفِتْنَةَ اَیْتِہُ الْکَرِیْمَ بِنِجْرَارِ کُفْرِ عِیْنِ اَطْفَالِ رَا سَمَاحَ کُنْدِہُ بَرَّانِ بَدَدِ اَنْدَرُ و بہت ایمن کہ ہا این ہم بستہ گردد۔ انشا اللہ تعالی و در طبعہ زیرین مذکور است کہ منہائے شیروان فرزند دو سال است و شہر میان طماز است کہ بدون غذا زیادہ از دو سال جائز نیست مگر اگر از اسے داشتہ باشد و مضطرب باشد از نیست و یکماہ کمتر نہند و مجتہد واجب میدہد کہ مادر بفرزند بخورد شیر اول را و گفتہ اند

کہ بغیر کسی آزار گندم گویند در بد نیم بہر سیدہ باین سبب غم گنم حضرت فرمود کہ از پائے ہر ثالول ہفت جو
برگیر و ہر چھٹے ہفت بار آیتہ اقل سورۃ اذواقہ تا بسم اللہ منبتا سہ است ہفت بار آیتہ ۔
يَسْكُنُكَ هِيَ الْجَبَالُ تَقُلُّ يَسُوفُهَا رَبِّي دالے ، لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا پس ہر جو
را بر ثالول و مجموعی در پارچہ بند و سنگے بر بستہ در چاہ خود بیند از درادی گویند چنان کہ دم یک ہفتہ تمام
بر طرف شدہ برد و بہتر این است کہ این عمل در تحت الشطع بشود ۔ از حضرت صادق منقول است
کہ دست بر ثالول بمالد و سہ مرتبہ این دعا را بخوان بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللّٰهِ وَلَا خَوْلَاكَ
قُوَّةٌ إِلَّا بِاللّٰهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ عَقِیْ مَا اَحْبَبْتُ ۔ از حضرت امیر المومنین علیہ السلام مروی است کہ
در کاس ماہ ہفت روزہ پے در پے این آیات را بخواند بر طرف شود و مثل کلمہ خبیثہ کہ تَجَنَّبْ خَبِیْثَةً
یَا اَجْتَنَّبْتُ مِنْ رَایِ مِنْ قَسَاوِہِ بَسْتِ الْجَبَالُ بَسَا فَكَانَتْ هَتَاوِہِ تَمْنَسُوہِ بِرْ گندم بخواند و گندم را بردارد
بمالد و زمین غم دار و فن کند و آن نیت اُمْتُ یَوْلٰی اللّٰہِ (آیحت) سورۃ قل ہو اللہ احد را بعدو آن برگندم
خواند و بر آن مالد و بد ستور سابق در زمین نناک و فن کند و فع شود ایضا و صلہ نمک را بردارد و در سہ رت
بر آن بمالد و از زنہ تا آخر سورہ حشر را بر آن بخواند و در تنور سوزن اندازد و فع شود اِنَّا نَالِیْ اللّٰہُ تَعَالٰی
آیحت ۔ این اشکال را بر کاغذ سے نوید و بر ثالول مالد و زمین نناک و فن چوں کاغذ مضمحل شود
ثالول دفع گردد و مسجالت و اکسوا ۱ مسجد و ہم چنین در خواص خود گفته اند و در اول ماہ بعد و
ثالول بہر یک از ان یک عدد و خود مالیدہ مجموع سادہ بستہ از میان ہر در پائے از بالائے شانہ آن لے
بجانب عقب بیند اند و در آخر ماہ جمیع ثالول بر طرف شود و در بحر المنافع آوردہ بعد و ثالول در یکشنبہ
دائہ ماش شمارہ کند و رتہ بندہ در بامداد و شبانگاہ بر ماش را ہفت بار بر ثالول بمالد و باحد سے سخن
نہ گوید و در مہر نہ یا آب چاہ اندازد و چوں ماس بر سیدہ خود و ثالول زایل شود ایضا انگشت سطرانی
دست راست بر کف دست چپ بمالد و سہ بار انسون را بخواند و بر ثالول و بد دفع شود ۔

اگر شیر آزارند ہند باقی نئے ماند یا قوت نئے شود از حضرت امیر المومنین علیہ السلام منقول است کہ نافع
و مبارک ترین شیر ہائے برائے فرزند شیر مادر است و حضرت صادق علیہ السلام دید کہ مادہ اسحق
فرزند خود را شیر میدان فرمود اسے مادر اسحاق را از یک پستان شیر مدہ یکے عرض آنست کہ یکے عرض
طعام بفرزد و بیشتر از بیست و یک ماہ شیر دان و ظلم است بہت بسیار اگر پستان طفل دے خود
این نحو نہا فرشتہ ہمراہ او دارد و قصہ خاکی اَفَا نَدِمُ فِی الْکَلْبِ سِنِیْنَ عَدَدًا ۔ ثُمَّ بَعَثْنَا
اِیَّیْہِ الْخُزْبِیْنَ اَحْمٰی لَمَّا لَبِثُوا اَسَدًا

11A-1A22AAAB111A

۱۳۳۳

دفع ام بصبيان بنویسد بر طفل بند و زودی قنایا بیاین است جو لوٹ جو لوٹ اللہ تعالیٰ حیون ۱۱۳۸۲۵۲۸۹
 ۱۲۸ بر صغیر قلعی روز شنبه اول ماه نقش کند ع ع ع (انچه) بہت نام بصبيان بنویسد و در محل خلوتی در خانه
 خرد آویز مکان کلسا المان حرطوس دکلوس و تسعد طوس و ملقاموس دارطهری ک ع ع ع و ن ل م ن
 و ن ل م ن ح ل س، ع نَاشَهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ اَرْحَمُ النَّاسِ اِحْمِيْن - ترس اطفال

بخواند و بنویسد بر ایشان بند و ادا از نزلت الارض اثنالها تا آخر سورت و من یتق الله يجعل الله له مخرجاً و
 مخرجاً من حيث لا يحتسب - در بحر الناف آورده این آیات را بر کاغذ نویسد و نام طفل بیمار بنویسد و در آب اندازد
 اگر غرق شود و فرو نشیند - بد آنکه زحمت بسیار کشد و بعد صحت نیابد و اگر در میان زحمت بسیار کشد و بعد صحت یابد
 و اگر در بالائی آب بماند زود صحت یابد پس آن رتبه را بر داند و و بشوید و بال کودک را بخواند - شفا یابد بعد

اند از بیرون نیامده و مجرب است معالجه بادلقوه از زوره است و وی است که شنبه بحضرت صادق عرض کرد که
 با وی از سه تا پانجم فرود گرفته که جنبر و غن زنبق نباشته به دماغ بچکان و در روایت دیگر شخصی را لقوه طاری
 شده و او نیز بخدمت حضرت عرض کرد فرمود که برود و در روضه مبارک رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم
 چنین کرد شفا یافت و در روایت دیگر فرمود که اِذَا اُذِنْتَ اِذَا اُذِنْتَ اِذَا اُذِنْتَ اِذَا اُذِنْتَ اِذَا اُذِنْتَ اِذَا اُذِنْتَ اِذَا اُذِنْتَ
 نظر کند و در نسخه دیگر بنظر رسیده که این سوره در آئینه فولاد بنویسد در خانه تاریک و بدین نظر کند و
 اگر این سورت را سه بار بنویسد بشوید و صاحب لقوه یا شاید شفا یابد و در نسخه دیگر متظر رسیده که اگر کسی روی
 و آن کج شده باشد بنویسد این آیات را و بشوید و یا شاید و روی خود را بدین بشوید شفا یابد ان شاء الله
 تعالی آیت در سوره ص. فَتَحْنَالَهُ اَلَيْسَ بِحَرَامٍ رَّاءِ اَوْ اَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ اَلَا تَجْعَلُ لَهُ عِزِّينَ
 وَاَلَيْسَ اَنَّا شَفِيعَتَيْنِ وَ هَدَيْنَا لَهَا لَجْدَيْنِ اَلَا اِنَّمَا قَدْ نَزَى قَلْبٌ وَ جَهْلَكَ رَا اَلَا تَعْلَمُ بِمَا يَكْمُلُونَ
 در سوره بقره و جام روی که نیک جلاد او باشد بشک و گلاب و آب بشوید و صاحب لقوه روی خود را بشوید
 از آن آب بشرط آنکه صاحب لقوه سه ساعت را با جام نظر نماید تا سه روز چنین کند لقوه او زایل شود
 شخصی به نام موسی کاظم عرض کرد فرمود پنج مثال قرض را در شیشه کند سرش را محکم بندد و گل زند و در
 آب بگذارد یک روز در تابستان و در روزستان یک شیشه را بگوید آب باران بر بدن بمالد خشک
 شود شفا یابد بسیار نافع است همچون بادلقوه و غیره اما ادویه رضویه در طبالایه از آن حضرت مروی است که
 جهت بادلقوه و غیره که فها استعمال نمایند و آن اینست. سنبل زعفران محقر قرصا. اقا قیاد خرق سفید و زرد
 و قفل مسادی هم فرنی و در چندان بر یک اجزای نرم بگوید و از حریر گذارند با مسیکه کفش را گرفته باشند
 غیر کرده حب با بسازند و در وقت احتیاج بکار بندد و فرمود که برائے قالج و لقوه یکجای آب آب مرز بخورند
 یعنی بچکان نافع است و فرمود از بهائے آنرا چنین آں را آب سرد و اندک سرکه بخورد و از امام علی نقی مروی
 است که اگر یکب آں را با حلیتی بکسی خوراند که او را باد و محقر گزیده باشد و بیم پاک و در آنجا باشد و

از بس که قوت یواخذ الله الناس بظلمهم ما ترک علیهم من ذنبه و لیکن یؤخرهم الی اجل مسمی فلا ذنبا
 حبا الا اجلهم حلا یستأخرون ما هم لکم قاصدون موت. از حضرت امام باقر علیه السلام روایت شده
 که بخورید پاک و بر آنکه بکسی خوراند که او را باد و محقر گزیده باشد و بیم پاک و در آنجا باشد و
 الله و ملکوت الله هکذا الکیاب یا الله شفا یفکک بین قساک و حبیدک و ابن حبیدک فابن
 آمینک یا محمد بن عبد الله و عظم مؤلم و الیم دفع جن و در مکارم الاخلاق آمده که این آیت را بنویسد

در ساعت شفا یابد و از امام محمد تقی علیه السلام مروی است که جهت مروی صده و خفقال یکصد از آن را بآب
زیره که پنجه باشد بخورند جهت اسهال نافع است و از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که یک حبش را بآب
ریشه کرنی که پنجه باشد بمیخ خاصیت دارد و خواص این دو در احادیث معتبر است -

دفع خوره میسی - از حضرت کاظم علیه مروی است که خوردن شور باغی گشت گاو برص و جذام را بر طرف نماید
ایضا - تربت حیدری را بآب باران خوردن و بر آن موضع مالیدن برص را بر طرف میکند حضرت رضا فرموده اند
باز به مخلوط کیند بریدن بمالیدن برص را بر طرف می کند انشاء الله تعالی موضع میسی را سوزن زنی زنده اگر خون
آید علاج پذیر خواهد بود الا فلا - جهت دفع برص تجرب برید چمن روز متوال هر روز بعد از نماز صبح چوب و یک
بار متصل سوره فاتحه را با وصل بسم الله بدون فاصله بخواند و اگر یک روز نخواند از سر گیر و در این آیات را
بخواند بسیار مجرب است **وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ يَاجِدُنَا فَاَوْفَايْنَاهُ وَكَانَ زَيْلُهُ اِلَّا يَنْقُذُ بِمَعْلُومٍ هَلْ يَنْصَرُّونَ**
كَمَا دُتُّوْنَ اَوْ يَنْقُضُوْنَ كَمَا وُفِّيُوْنَ وَبِحُجْرٍ اَنْفَعُ - آورده اند که جهت برص بر آن بخواند و تعزیه نماید
وَمَنْ حَوَّلَكُمْ مَارْفِ الْاَرْضِ جَمِيعًا اِنَّ فِيْ ذَالِكَ لَاٰيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُوْنَ - ایضا که یکم را از بیه
لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ قَالُوا رَبُّنَا اللهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ اَوَلَيْكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَلِدُوْنَ فِيْهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُوْنَ - و وصینا الانسان بوالدیه احسانا حملته انه کرهها و وضعته حملته
وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَلَّوْهُمْ اَجْمَعِينَ در همان کتاب مذکور است آب منک برص بمالد - ایضا -
جذام و خوره این آیات را بخواند و بخورد و در **بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللهِ تَائِسًا وَبِثَبَّتْ هَذِهِ**
اُمَّا الْكِتَابُ - اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ قَالُوا السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ جَابِلُ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا اُولٰٓئِ اُجْنِمَةً
در تاء و ز باغ - بسم نلال بن نلال در بحر النافع آورده که این آیات را تعزیه نماید جهت خوره و باخورد و در و محفوظ و دان
مین آیات ربهم مرجوم فانه جهم لا يموت فيها ولا يحيى ومن يات به من موقنا قد عمل الصالحات فاولئك
لهم الدرجات الأعلى كل نفس خائفة الموت ورجوكم بالشر والخير فبئس ذالک و الیسا ترجعون .

و باخورد و در بیان ازیت و مضرت با و رساند **وَقَالْنَا اَلَا تَتَوَكَّلُ عَلَى اللهِ وَقَدْ هَدٰٓنَا سُبُلَنَا وَنَحْمَدُكَ**
عَلٰٓى مَا اَذٰنَا مَوْنًا وَعَلٰٓى اللهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ - و نیز این دعا با خود دارد - **بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ مَا عَلِمْنَا اَنْ اللهُ هُوَ كُلُّ شَيْءٍ قَدْ خَاطَبَ كُلَّ شَيْءٍ وَهَلُمَّ مَحْسَبَتَا اللهِ وَ
نَحْمَدُكَ بِكُلِّ نِعْمَةٍ اَنْتَ اَوْفَىٰ وَفِيْهِ نَحْمَدُكَ وَفِيْهِ نَتَوَكَّلُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
اُفِيْذُ صَاحِبِ كِتَابِيْ مَنَلَانِ مِنْ فَلَاحٍ مِنْ جَمِيعِ الْاَوْجَاعِ قَالَا سَمِعْنَا مِنْ اَلِهِنِ

جهت با و نزل و غیره جمع کثیره تجربه نموده اند هرگاه که در این رشته باشد
بهفت لا کرده بهفت مرتبه بر آن بخواند و بدو در هر مرتبه بگوید حَقَّتْ نَزْلَةُ فَلَانٍ بْنِ فَلَانٍ يَقُولِهِ وَنُزِّلُ
مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّمَا آخَسَاكَ صاحب نزل آن رشته را با خود دارد و دفع شود باذن الله
در نسخه دیگر رسیده بدستور مذکور بر آن رشته بهفت مرتبه این آیات را بخواند و هر مرتبه گوید بزند و بر
آن و مد صاحب نزل آن رشته بنگشت و سطلی و خنجر بسته بعد از شفا یافتن آن را باب انداز و بیسم الله
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ كَتَبْتُ ذِكْرَ حَبِيبِكَ عَبْدَهُ ذَكْرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ
مِنِّي وَاسْتَعَلَّ الْوَأْسُ مَشِيًّا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَاؤِكَ رَبِّ شَقِيًّا هَمَّكَ كَانَ مِنْكُمْ مَوْصِيًّا وَوَيْحًا أَوْيَاهُ أَذَى رَأْسَهُ
فَلْيَدْبِثْ بَيْنَ صِيَامِي وَوَدَقَةِ أَوْنُسُكَ - فَإِذَا أَمْسُكُ - وَنُزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ
شِفَاءٌ لِّمَا كُنَّا نَحْمَلُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ - ایضا جهت بستن با و نزل بر تخم مرغ نوید و پنجه کند زرده آن
را صاحب نزل بخورد و سفیدی آن را در مقبره دفن کند شفا یابد - ۱۱۳۱ ۱۱۳۲ ۱۱۳۳ ۱۱۳۴ ۱۱۳۵ ۱۱۳۶ ۱۱۳۷ ۱۱۳۸ ۱۱۳۹ ۱۱۴۰ ۱۱۴۱ ۱۱۴۲ ۱۱۴۳ ۱۱۴۴ ۱۱۴۵ ۱۱۴۶ ۱۱۴۷ ۱۱۴۸ ۱۱۴۹ ۱۱۵۰ ۱۱۵۱ ۱۱۵۲ ۱۱۵۳ ۱۱۵۴ ۱۱۵۵ ۱۱۵۶ ۱۱۵۷ ۱۱۵۸ ۱۱۵۹ ۱۱۶۰ ۱۱۶۱ ۱۱۶۲ ۱۱۶۳ ۱۱۶۴ ۱۱۶۵ ۱۱۶۶ ۱۱۶۷ ۱۱۶۸ ۱۱۶۹ ۱۱۷۰ ۱۱۷۱ ۱۱۷۲ ۱۱۷۳ ۱۱۷۴ ۱۱۷۵ ۱۱۷۶ ۱۱۷۷ ۱۱۷۸ ۱۱۷۹ ۱۱۸۰ ۱۱۸۱ ۱۱۸۲ ۱۱۸۳ ۱۱۸۴ ۱۱۸۵ ۱۱۸۶ ۱۱۸۷ ۱۱۸۸ ۱۱۸۹ ۱۱۹۰ ۱۱۹۱ ۱۱۹۲ ۱۱۹۳ ۱۱۹۴ ۱۱۹۵ ۱۱۹۶ ۱۱۹۷ ۱۱۹۸ ۱۱۹۹ ۱۲۰۰ ۱۲۰۱ ۱۲۰۲ ۱۲۰۳ ۱۲۰۴ ۱۲۰۵ ۱۲۰۶ ۱۲۰۷ ۱۲۰۸ ۱۲۰۹ ۱۲۱۰ ۱۲۱۱ ۱۲۱۲ ۱۲۱۳ ۱۲۱۴ ۱۲۱۵ ۱۲۱۶ ۱۲۱۷ ۱۲۱۸ ۱۲۱۹ ۱۲۲۰ ۱۲۲۱ ۱۲۲۲ ۱۲۲۳ ۱۲۲۴ ۱۲۲۵ ۱۲۲۶ ۱۲۲۷ ۱۲۲۸ ۱۲۲۹ ۱۲۳۰ ۱۲۳۱ ۱۲۳۲ ۱۲۳۳ ۱۲۳۴ ۱۲۳۵ ۱۲۳۶ ۱۲۳۷ ۱۲۳۸ ۱۲۳۹ ۱۲۴۰ ۱۲۴۱ ۱۲۴۲ ۱۲۴۳ ۱۲۴۴ ۱۲۴۵ ۱۲۴۶ ۱۲۴۷ ۱۲۴۸ ۱۲۴۹ ۱۲۵۰ ۱۲۵۱ ۱۲۵۲ ۱۲۵۳ ۱۲۵۴ ۱۲۵۵ ۱۲۵۶ ۱۲۵۷ ۱۲۵۸ ۱۲۵۹ ۱۲۶۰ ۱۲۶۱ ۱۲۶۲ ۱۲۶۳ ۱۲۶۴ ۱۲۶۵ ۱۲۶۶ ۱۲۶۷ ۱۲۶۸ ۱۲۶۹ ۱۲۷۰ ۱۲۷۱ ۱۲۷۲ ۱۲۷۳ ۱۲۷۴ ۱۲۷۵ ۱۲۷۶ ۱۲۷۷ ۱۲۷۸ ۱۲۷۹ ۱۲۸۰ ۱۲۸۱ ۱۲۸۲ ۱۲۸۳ ۱۲۸۴ ۱۲۸۵ ۱۲۸۶ ۱۲۸۷ ۱۲۸۸ ۱۲۸۹ ۱۲۹۰ ۱۲۹۱ ۱۲۹۲ ۱۲۹۳ ۱۲۹۴ ۱۲۹۵ ۱۲۹۶ ۱۲۹۷ ۱۲۹۸ ۱۲۹۹ ۱۳۰۰ ۱۳۰۱ ۱۳۰۲ ۱۳۰۳ ۱۳۰۴ ۱۳۰۵ ۱۳۰۶ ۱۳۰۷ ۱۳۰۸ ۱۳۰۹ ۱۳۱۰ ۱۳۱۱ ۱۳۱۲ ۱۳۱۳ ۱۳۱۴ ۱۳۱۵ ۱۳۱۶ ۱۳۱۷ ۱۳۱۸ ۱۳۱۹ ۱۳۲۰ ۱۳۲۱ ۱۳۲۲ ۱۳۲۳ ۱۳۲۴ ۱۳۲۵ ۱۳۲۶ ۱۳۲۷ ۱۳۲۸ ۱۳۲۹ ۱۳۳۰ ۱۳۳۱ ۱۳۳۲ ۱۳۳۳ ۱۳۳۴ ۱۳۳۵ ۱۳۳۶ ۱۳۳۷ ۱۳۳۸ ۱۳۳۹ ۱۳۴۰ ۱۳۴۱ ۱۳۴۲ ۱۳۴۳ ۱۳۴۴ ۱۳۴۵ ۱۳۴۶ ۱۳۴۷ ۱۳۴۸ ۱۳۴۹ ۱۳۵۰ ۱۳۵۱ ۱۳۵۲ ۱۳۵۳ ۱۳۵۴ ۱۳۵۵ ۱۳۵۶ ۱۳۵۷ ۱۳۵۸ ۱۳۵۹ ۱۳۶۰ ۱۳۶۱ ۱۳۶۲ ۱۳۶۳ ۱۳۶۴ ۱۳۶۵ ۱۳۶۶ ۱۳۶۷ ۱۳۶۸ ۱۳۶۹ ۱۳۷۰ ۱۳۷۱ ۱۳۷۲ ۱۳۷۳ ۱۳۷۴ ۱۳۷۵ ۱۳۷۶ ۱۳۷۷ ۱۳۷۸ ۱۳۷۹ ۱۳۸۰ ۱۳۸۱ ۱۳۸۲ ۱۳۸۳ ۱۳۸۴ ۱۳۸۵ ۱۳۸۶ ۱۳۸۷ ۱۳۸۸ ۱۳۸۹ ۱۳۹۰ ۱۳۹۱ ۱۳۹۲ ۱۳۹۳ ۱۳۹۴ ۱۳۹۵ ۱۳۹۶ ۱۳۹۷ ۱۳۹۸ ۱۳۹۹ ۱۴۰۰ ۱۴۰۱ ۱۴۰۲ ۱۴۰۳ ۱۴۰۴ ۱۴۰۵ ۱۴۰۶ ۱۴۰۷ ۱۴۰۸ ۱۴۰۹ ۱۴۱۰ ۱۴۱۱ ۱۴۱۲ ۱۴۱۳ ۱۴۱۴ ۱۴۱۵ ۱۴۱۶ ۱۴۱۷ ۱۴۱۸ ۱۴۱۹ ۱۴۲۰ ۱۴۲۱ ۱۴۲۲ ۱۴۲۳ ۱۴۲۴ ۱۴۲۵ ۱۴۲۶ ۱۴۲۷ ۱۴۲۸ ۱۴۲۹ ۱۴۳۰ ۱۴۳۱ ۱۴۳۲ ۱۴۳۳ ۱۴۳۴ ۱۴۳۵ ۱۴۳۶ ۱۴۳۷ ۱۴۳۸ ۱۴۳۹ ۱۴۴۰ ۱۴۴۱ ۱۴۴۲ ۱۴۴۳ ۱۴۴۴ ۱۴۴۵ ۱۴۴۶ ۱۴۴۷ ۱۴۴۸ ۱۴۴۹ ۱۴۵۰ ۱۴۵۱ ۱۴۵۲ ۱۴۵۳ ۱۴۵۴ ۱۴۵۵ ۱۴۵۶ ۱۴۵۷ ۱۴۵۸ ۱۴۵۹ ۱۴۶۰ ۱۴۶۱ ۱۴۶۲ ۱۴۶۳ ۱۴۶۴ ۱۴۶۵ ۱۴۶۶ ۱۴۶۷ ۱۴۶۸ ۱۴۶۹ ۱۴۷۰ ۱۴۷۱ ۱۴۷۲ ۱۴۷۳ ۱۴۷۴ ۱۴۷۵ ۱۴۷۶ ۱۴۷۷ ۱۴۷۸ ۱۴۷۹ ۱۴۸۰ ۱۴۸۱ ۱۴۸۲ ۱۴۸۳ ۱۴۸۴ ۱۴۸۵ ۱۴۸۶ ۱۴۸۷ ۱۴۸۸ ۱۴۸۹ ۱۴۹۰ ۱۴۹۱ ۱۴۹۲ ۱۴۹۳ ۱۴۹۴ ۱۴۹۵ ۱۴۹۶ ۱۴۹۷ ۱۴۹۸ ۱۴۹۹ ۱۵۰۰ ۱۵۰۱ ۱۵۰۲ ۱۵۰۳ ۱۵۰۴ ۱۵۰۵ ۱۵۰۶ ۱۵۰۷ ۱۵۰۸ ۱۵۰۹ ۱۵۱۰ ۱۵۱۱ ۱۵۱۲ ۱۵۱۳ ۱۵۱۴ ۱۵۱۵ ۱۵۱۶ ۱۵۱۷ ۱۵۱۸ ۱۵۱۹ ۱۵۲۰ ۱۵۲۱ ۱۵۲۲ ۱۵۲۳ ۱۵۲۴ ۱۵۲۵ ۱۵۲۶ ۱۵۲۷ ۱۵۲۸ ۱۵۲۹ ۱۵۳۰ ۱۵۳۱ ۱۵۳۲ ۱۵۳۳ ۱۵۳۴ ۱۵۳۵ ۱

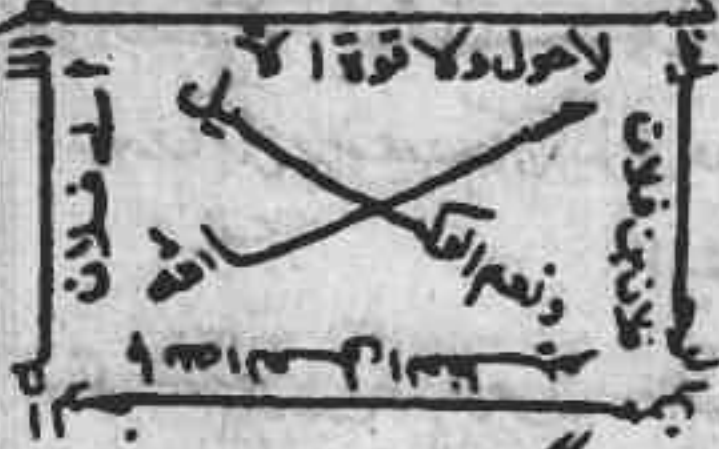
۲۲ جی ۱۷ عدد ۹۰ لا علی ص ۱۱ ع ۱۱ صلی علی ۱۱ -

و در دندان این کلمه را نویسد و میخ آهن کو چکه در میان حرف اول بر دیوار رود و قبله بگوید اگر بر طرف نشود حرف دوم باین قسم تا آخر لطیف باب چهارم در دفع اقسام تبها از حضرت امام جعفر صادق و می است که جناب رسول الله صلی الله علیه وسلم راتپ گرفت جبرائیل نازل شد ببیادت آن حضرت و این افسوس باد خواندند صاحب امت زایل شد بمعامله یسما الله او قیک یسما الله او اولیک

والأقنص والصادر والوارد والغار من الداخل والخارج ومن الغار والفاطر والبادي ومن
بعضائب الطارق وصاحب الليل وما عسى من النهار وما ضي ومن جميع الطارق
الاطارنا بطرق بخير فاني اعيذه بالله واحرزه واوهنه بالله الذي لا اله الا هو الذي
اخذت به بنو اسرائيل وبالله الذي انزل على عبده الكتاب ولم يجعل فيما لينذرون صفنا

فَالْأَجْدَاتِ زُهْرًا فَالسَّهَابِ ذِكْرًا وَص - وَالْقُرْآنِ ذِي الْكَرِّ وَالزَّيْرَاتِ ذُرًّا فَالْحُمَلَاتِ وَفَرًّا
فَالْمَجْرِيَّاتِ يُسْرًا وَق - وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ وَأَيْدِيَهُ بِالطُّورِ وَكِتَابِهِ بِمِصْرُورٍ وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَى
وَيَا كَيْلِي إِذَا فُتِنِي فَأَلْهَمِي إِذَا تَجَلَّى وَيَا طَهْرًا طَاهِرًا وَالْعَظِيمِ الْحَنَّانِ وَالْمَنَّانِ كُلِّ شَيْءٍ بِهِ
حَتَّى جَنَّةٌ وَشَيْطَانٌ وَشَيْطَانَةٌ وَسَلِيمٌ وَسَاحِرٌ وَقَوْلٌ وَغَوْلَةٌ وَتَقْرِيْبٌ وَبَعِيدٌ وَمَنْ ذَكَرَ

[illegible]

نوع دیگر: بنویسد دفع شود کف دست راست قوس
منقوط مغرب کف دست چپ منقوش منقوط و دناغن دست

ماست اول او کیری یا او کیری یا یاده ناخنا او کیری یا نوع دیگر :- بزرگ دست مریض این
شکل را بنویسد حلم نلح شفا یابد و دسار وایت کرده اند که مردی که حضرت رضا را متغیر دید سبب کینه
عرض کرد و تب ربع با من لجاجت می کند حضرت قلم و دوات طلبیدند و بر کاغذ نوشتند بسم الله الرحمن الرحیم
هوذا حلی کل من هن فلان بن فلان - بعد از نوشتن نقش نگین خاتم سلیمان را پس بخدا ام خود

فرمودند در سینه بیاورد که آب و همین ندیده باشد خدام آورد و پس بر آن رقعہ بستند و جانب راست چهار گره و در جانب چپ سه گره و به هر گره فاتحه و معوذتین و اخلاص و آیتہ الکرسی بخواند تا این رقعہ با دست محاسنت مکن بایند تب دار با طهارت باشد و دفع تب غلب مریض انہر و دخت سه برگ بگیری و بنام مریض بخوبی در آب بیندازد و دفع شود امل طیش و ما دم حوما سوم بر حوما - فو حلی میگویند

فَشَسَّ عَظِيمٌ مَسْطًى بِأَنْتَظِرُونَ مَزْزِيَانِ سَوَادًا سَوَاطِينًا وَقَطْرُ اسْمِ طَبْعُوسٍ وَمَا
كُنْتُ بِمَنْزِلِ الْغَرْبِ إِذَا قَضَيْتُمْ إِلَى مُوسَى الْأَمْرَ مَا كُنْتُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ أَخْرَجَهُ اللَّهُ مِنْهَا إِنَّمَا
الْبَيْنُ بَيْنَ اللَّهِ وَالْعَالَمِينَ أَخْرَجَ مِنْهَا قَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الْعَارِضِينَ قَالَ أَخْرَجَهُ
مِنْهَا مَذْمُومًا مَذْمُومًا مَلْعُونًا مَنَا أَصْحَابُ السَّيِّئَاتِ مَفْعُولًا كَانَ أَمْرًا لِلَّهِ مَفْعُولًا أَخْرَجَ يَخْلُفَهُ الْمَخْرُوجُ الْمَخْرُوجُ
مَا سَوَدَا يَسُودُهَا الْأَسْحَابُ الْمَخْرُوجَةُ الْمَحِيطُونَ طَرَاهُونُ بَلَدَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ خَالِقًا قِيَوْمًا وَبِهَا لَأَنِي

المكثرب الى جهنم اسرافيل المرد هن هذا الكتاب كل جنى وجنية وشيطان وشیطانة وتابع
بوتابعة وساحر وساحرة وغول وغولة وكل متفت وغایت بعیت یابن آدم ولا حول ولا
شوة الا بالله العلی العظيم وصلى الله على محمد وآله اجمعین هـ واين شكل انيز خورید -
هـ اهلا لله لا اله الا هو
هـ اهلا لله لا اله الا هو

دعائے دفع درگوشش - از منہاج از حضرت امام محمد باقر علیہ السلام مروی است کہ ہر کہ ہفت مرتبہ این دعا را بخواند و بنویسد این نحو با خود دارد و نافع است یا نار کوئی بوجہ او و حلاً ما (ایضا) جہت درگوشش برودغن یا سیمین یا بنفشہ ہفت مرتبہ بخواند و بدو آن روغن را در گوش چکاند نافع است

بسم الله
 آل ابراهيم وعلی محمد
 وآل محمد وعلی

كَانَ لَمْ يَمِصْهَا فَإِذَا دَبَّيْهُ دُخْرًا إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفَوَادِ كُلُّ قَلْبِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ۖ فَلَانِ بْنِ فَلَانِ
بجہت در دگرش بر گوش خبریید در مرتبہ برگوش بخوانید

برو و بر ما بود ایضا خلقکم و فیها یحیدکم منها نخرجکم ثلثه اخوی در بحر النافع آورده بنویسد و برگوشش
آورال نماید. و اذ اقرؤ القرآن فاستمعوا له و انصتوا لعلکم ترحمون کان لعنیه معهما کان فی اذنیه و قوا
قبضه یعداب الیه از جهت کرمی. در بحر النافع آورده این آیت را سه روز سه مرتبه بر آب
بخن بخورد و نیز بنویسد و با خرد و اورد. و ذلک الذی یشبع الله عباده الذین امنوا و عملوا الصالحات
قل لا امسکم علیه اجرا الا الموده فی القربی. و من یقرن حسنة یزدله فیها ان الله غفور شکور و لئن
سئلتم من خلقکم لیقولن الله فانه یؤفکون. ایضا در بحر النافع آورده جهت در گوش بر آن بخواند.

جلد ایمل سجده ایمل - حیرت دیگر - دارد شده این دعا را بخواند در گردن خود آویزند
هر جمعه در میان خدا باشد بِسْمِ اللَّهِ اِیَّیْهِ اَعُوْذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ مِنْ کُنْتُ یَقِیْاً وَغَیْرِهِ تَقِیْ اَحَدَت
وَاللّٰهُ اَسْمِعُ اَبْصِرُ عَلٰی سَمْعِکَ وَبَصِیْرُکَ لَا سُلْطٰنَ لَکَ عَلٰی عَلٰی سَمِیْعِیْ وَلَا عَلٰی بَصِیْرِیْ
وَلَا عَلٰی بَشَرِیْ وَلَا عَلٰی نَفْسِیْ وَلَا عَلٰی دِیْیْ وَلَا عَلٰی عَصِیْیْ وَلَا عَلٰی عِظَامِیْ وَلَا عَلٰی مَا رَزَقْنِیْ سِرِّیْ سَمِیْعِیْ
بِسْمِیْ وَبِیْنِکَ بَشَرُ النَّبُوَّةِ الَّتِیْ اسْتَرَانِیْهِ مِنْ سَطْوَةِ الْجَبَّارِ بَرَاءً وَافْسَادِ عِیْرِیْلَ هَمَّ

فَإِنْ قَالُوا لَمْ يَكُنْ لَهُ قُوَّةٌ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُ يَوْمَئِذٍ يَكُونُ لَكَ عَذَابٌ أَلِيمٌ
وَمَنْ بَدَأَ دَاءً كَافِرًا لَا يَمْلِكُ شَيْئًا مِنْهُ وَإِذَا نَادَىٰ دُعَاؤَهُ لَا يَسْمَعُ مِنْهُ أَحَدٌ إِلَّا اللَّهُ فَتَعْلَمُ أَنَّكَ لَمْ تَكُنْ لَهُ قُوَّةً أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُ يَوْمَئِذٍ يَكُونُ لَكَ عَذَابٌ أَلِيمٌ
از درد گوش و گلت چک و خون بسیار بازگو شمع می آید - فرزند خیر که نه قلمه بگردد و نرم بگردد با شیر زن
مزدوج کن در دهن آتش شمع گرم کن و چند قطره در گوش بچکان - حضرت رسول فرمودند که سدا بگردد
در گوشش نافع است - چیز در گوشش رفتن شخصه با سنگ خواست که گوش خود را بخار و سنگ در
گوش محکم گردید که بیرون آورد و توانست از علاج آن عاجز شد و تخته بخدمت امام باقر علیه السلام انزال
در و شکایت کرد آنجناب با امام جعفر صادق را فرمودند او بیرون برد و دهنش را در دهنش فرمود بان
شخص گفت من مرتبه که **يَا عِيسَىٰ خُذْ كَلْبَكَ فَادْخُلْهَا بِلَا مَقْعَدٍ** و بان انگشت که داخل کرده بیرون آورد - آن
شخص چنان کرد بیرون آمد ایضا این چهار اسم در گوش خواند بیرون آید **يَا عَلِيَّ يَا عَظِيمُ يَا حَلِيدُ**
يَا عَلِيمُ را ایضا جهت کشتن حیوانی که در گوش رفته اطباء گفته اند که قطره ای بآب پودینه یا آب شفتالو
نماید گرم بچکاند جانور بیرون شود هرگاه هزار بار در گوشش رفته باشد روغن کنجد در آن بچکاند بیرون آید
یا بیرون - بابت تخم دفع در دهن جمع بدن - در خواص الآیات که از اول سورت مریم تا رب شقیاء
سورة فتح تا آخر بنویسد در سربند و دفع سر در شود و از حضرت امام باقر محمد منقول است که برائے
در و نیم سراسر دعار بنویسد در آنجا که درد میکند بیاویزد - ساکن شود باذن الله - **اللَّهُمَّ قَسِّطْ بِالْهَدْيِ**
الْمُحْدَثِينَ وَلَا تَرْبُحْ يَلْبِيدُ ذِكْرَهُ وَلَا مَعَكَ شَرٌّ كَمَا يَقْضُونَ مَعَكَ وَلَا كَانَ إِلَهُ تَدْعُوهُ وَقَعْدُ
بِهِمْ تَعَارَىٰ إِلَهُ عَانِكَ مَنِ خَلَقْنَا مِنْ أَحَدٍ فَخَلَقْنَا فِيهِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَخَلَقْتَ لَا شَرِيكَ لَكَ خَلَقَ
فَلَا يَنْبَغِي فَلَا يَنْبَغِي اللَّهُ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ قَالِهِ الطَّاهِرِينَ - از امام علی نقی مروی است که از برائے
در و این آیت را بر دهی آب بخامد و یود الی الذین کفرنا اننا نسوونهم و الارض کانتا رتقا ففتقناها
و جعلنا من الماء کل شیء حی و **يَا عِيسَىٰ خُذْ كَلْبَكَ فَادْخُلْهَا بِلَا مَقْعَدٍ** و از حضرت رسول الله صلی الله علیه و سلم منقول است که فرمود
برائے درد سر و روغن کشنیز را در بینی چکاند نافع است شخصه بحضرت صادق علیه السلام شکایت کرد فرمود

يَعْنِي وَمِثْلَ هَذِهِ سَائِرُهَا وَاسْتَرَفِيلُ مَنْ دَرَا بِهَا وَمُحَمَّدٌ نَابِيٌّ وَاللَّهُ مَطْلَعُ مَا يَمْنَعُكَ
مِنْهُ وَيَمْنَعُ الشَّيْطَانَ - اللَّهُمَّ لَا يَفْلُبُ جَهْلُهُ أَمَّا مَلِكٌ يَسْتَعْرِضُ وَيَسْتَخْفِي
اللَّهُمَّ لَكَ النُّجَبَاتُ اللَّهُمَّ لَكَ النُّجَبَاتُ اللَّهُمَّ لَكَ النُّجَبَاتُ اللَّهُمَّ لَكَ
النُّجَبَاتُ دَائِرَةُ مِنْ دَعَا هَمْرَاهُ خَرَدُ وَارِدُ از جنایات محفوظ مانده شما شواش و حیلک یکتا - قَا عُوْدُ
لَكَ يَا نَوَاحِدُ مِنْ شَرِّ كُلِّ حَاسِدٍ قَا عُوْدُ قَا عُوْدُ كُلِّ خَلْقٍ زَائِدٍ فِي الطُّقُ وَالْمَوَادِّ مَا لَا تَطْرُقُ فِي

[illegible]

نَظَرُهُ وَلَا فِي مَقَامِهِ وَلَا فِي الْيَتَامَى يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ وَرِجَابُ اللَّهِ فَوْقَ عُلُوَاتِهِمْ
(آیضاً)۔ در منهاج مذکور است کہ جہت محاطت این دعار ابر حریر سفید بنویسد
و باخرو دار و واحد فلان بن فلان نام آن شخص و ماور او در بنویسد و لو احد من شجر کل شجر

افتقارنا على الفساد جهداً واكمل ما ارد ياخذ بالمراد سد في طرق المراد وودوا ذاعنه بالله الا على و
 لحوط منهم وبالكف الذي لا يؤذي ان لا يضره ولا يلير وفي مشهد ولا منام ولا معلوم مجلبس
 اللبالي ولو اخلا لا يام لا اله الا الله ينذرها عداء الله وبق وجه الله ويحجز الله في الله اعز
 من كل شيء بحسبه الله وحفي اسمع الله لمن دعا واعيدوا بهزنت الله وبه نور الله
 وبهزنت انجيل العرش من جلال الله وباسم الذي يفرق بين النور والظلمة واحق به
 دمن خلقه شهد الله لا اله الا هو وتسلوكة وادلو العلم قائماً بالقسط الى لا اله الا هو
 يا عزيز يا ملكيم واعدوا بالله المحيط به شيء في محيطاً او لا اله الا الله محمد رسول

ایضاً - حی العالم باد و غن گل سرخ بجهت درد سحر طلاء نمودن بقایت نافع است زهره در اختیار آتش
در خواص قوی یعنی دو تناس دانسته که هر کس عداوت داشته باشد او را زال نماید و رب علت ساقی شود
ایضاً سرکه انگور را با گلاب جوشانند و پارچه پان ترک کرده بر سر یکدیگر در دشت از صفر و خون بخارات تمام
باشد نافع است و هم چنین سنگ کرده را در سرکه انداختن بخارش جهت درد سر مزمن و غیره -
مزمن و صواع درد شقیقه از مجربات است ایضاً آب بنده را در آتش سحر کرده و در شراب
انداخته سر را به بخار آن بدارد که اگر ماده بسیار غلیظ باشد جائز شراب انگور کند و سرکه هم جایز است -
ایضاً در دست جمعه آخر ماه رمضان و ریک سطر طریق بنویسد یا خرد دارد و روز ایل گرد و میان اینسی
بِسْمِ اللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَا وَكَلٌ مُّحِيْطُ بِهِ عِنْدَكَ حَسْبُكَ هُوَ وَيَا لِحَقِّ أَرْسُلِهِ وَيَا لِقَوْلِهِ
فَنَزَّلْنَا مَائِدًا مِنْ سَمَاءٍ الْأَرْضِ لِلْعَالَمِينَ تَوْحِيدَ حَيْثُ يَشْتَفِي فَإِنَّكَ مَنْصُورٌ يَا تَرَابُ يَا تَرَابُ
نهائیل گردد - ایضاً - در چشم از حضرت امیر المومنین منقول است که هرگاه چشم کسی آلوده باشد

با اعتقاد درست آیت الکرسی را بخواند البته شفایا بد مروی است که شخصی خدمت صادق رعا آمد که چشم مبارک
 اش آزار عظیم وارور در دیگر خدمت آن حضرت آمد از اثری ندید از سبب آن پرسید فرمود این
 رعا تعویذ نمردم :- اَعُوْذُ بِاللّٰهِ بِعِزَّتِهِ اَللّٰهُ بِعَظَمَةِ اَللّٰهِ اَعُوْذُ بِجَلَالِ اَللّٰهِ اَعُوْذُ بِكُرْمِ اَللّٰهِ اَعُوْذُ بِمَآءِ
 اَللّٰهِ اَعُوْذُ بِغُفْرَانِ اَللّٰهِ اَعُوْذُ بِحِلْمِ اَللّٰهِ اَعُوْذُ بِدُرِّ اَللّٰهِ اَعُوْذُ بِرُسُوْلِ اَللّٰهِ عَلٰی مَا اَخَافُ وَ اَخْشٰهُ عَلٰی
 قَلْبِيْ وَ اَحَدَهُ مِنْ وَجْهِ عَيْنِيْ - اَللّٰهُمَّ طَيِّبِيْ اَذْهَبْ عَنِّيْ بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ فَكُشِفْنَا عَنْكَ
 غُطَاةَ لَقَبْكَ الْيَوْمَ حَيِّدٍ فَتُطْرَقَ نَظْرُهُ فِي النُّجُومِ فَقَالَ اِنِّيْ سَيِّئٌ وَصَوْرُكُمْ فِيْ اَحْسَنَ صُوْرِكُمْ
 قَدْ نَزَّلَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ فَتَبَارَكَ اَللّٰهُ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيْمُ يَا كَبِيْرُ يَا جَبِيْلُ يَا مُنِيْعُ يَا نُوْرُ
 قَرِيْبُ لَا تَذَرْنِيْ فَرْدًا وَاَنْتَ خَيْرُ النَّاسِ يَسُوْهُ اَللّٰهُ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا عَلِيْمُ يَا
 حَكِيْمُ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيْمُ يَا جَبِيْلُ يَا نُوْرُ يَا دُوْرُ اَسْأَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ عَلٰی اٰلِهِ وَ سَلِّمْ
 وَاَنْ لَا تُدْخِلَنِيْ فِيْ قَلْبِيْ فَرْدًا وَاَنْتَ خَيْرُ النَّاسِ يَسُوْهُ - وَاِنْ كُنْتَ اِلَّا نَاحِيْدًا

حزب رسول الله - بِسْمِكَ اِنِّي اَعُوْذُ بِاسْمِكَ وَكَلِمَاتِكَ السَّامَةِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ - اَللّٰهُمَّ اِنِّي
اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ وَكَلِمَاتِكَ السَّامَةِ مِنْ شَيْءٍ مَا تَعْطِي وَمَا تَسْكُرُ وَخَيْرٌ مَا تُعْطِي وَمَا تَبْدِي اَللّٰهُمَّ
اَعُوْذُ بِاسْمِكَ وَكَلِمَاتِكَ السَّامَةِ مِنْ شَيْءٍ كُلِّ مَا يَحْبُوْى بِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ
اِنَّ وَفَى اللّٰهُ الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ - مَا شَاءَ اللّٰهُ كَانَ اللّٰهُمَّ

الْعَلَمَةُ فِي تَقَرُّقِهَا تَقَوُّفًا فِي حَاجَةِ الْإِيمَانِ - يَا سَيِّدَ الْعَالَمِينَ - وچوں این دعا را در سوره مین را
 نویسی و کسیکه چشمش سفیدی آورده باشد بر خود بنده نایل شود بر دایت حضرت صادق رضی الله عنهما من پسند
 از تجربات او یاد ادا کند بر برائے در چشم این حروفات را بر کاغذی نویسد چشم هائے حروف باز شوند و آن
 کاغذ را بر روی تختہ گذارد و سوزن بدمت گیرد - اول صلوات و بعد یک مرتبہ حمد بخواند و سوزن را
 بر روی تختہ اول حرف بر و اگر در دساکن نشد - دو مرتبہ صلوات و دو مرتبہ حمد بگوید اللَّهُمَّ اشْكُنْ دُخْجَ
 هَذَا الْعُضْوِ - سوزن را در حرف دیگر فرو برد و الا بحرف سوم و چهارم تا حرف دهم نه مرتبہ صلوة
 بفرستد نه مرتبہ حمد البته آن مرد از دشمنان اہل بیت است حروفات این ست اب ج د ه و
 ز ح ط ی ابعا چشم خود را روی ہم گذارد این دعا را بخواند یا با خود دارد - نَسْمَلُهُ قُلْ هُوَ اللَّهُ
 أَحَدٌ اِنْ فِي الْعَيْنِ سَمَدٌ اَيَا جِوَارِ بِيَا مِنْ حَسْبِيَ اللَّهُ الصِّدْقُ بَارِ تَقَاتُكَ بِاَعْرَافِكَ يَا اَللّٰهُ
 اَكْفَى شَرِّ الْوَبَاكِ لَيْسَ اِلَهُ تَعَالَى لَآ اِلَهَ كُفُوًا اَحَدٌ بَرَاءُ مَحَافِظَتِ حَشَمِ اَزَافَاتِ بِرُوزِ قَبْعُنَاةٍ سَمِيْعًا
 بَصِيْرًا - باید گفت ایضا برائے در چشم در سنون آورده چشم بد و آویز آن نماید یا نیت یحییٰ بِنِ یَعْقُوبَ اَمِيْنًا كَمَا
 اسْتَقْلَاهُ اِذْ مَلَكَ الدَّهْلُ شِفَاءً لِّلْوَاِجِدَاتِ لَشَرِّهِ يَحْيٰى يَحْيٰى اِذَا هَبَّ اَیُّهَا الشَّرُّ قَدْ شَفَاكَ اللَّهُ -
 در زبده الدعوات آورده که آیت نور را با دیکه اَللّٰهُ یُنِّیْ بَاتِمَ بِتِ حضرت امام حسین در جامے بشوید یا میل
 در چشم کشد و بعد این کلمات را باین حروف با خود دارد و مجرب است اشْكُنْ یَا اَیُّهَا الْعِرَاقُ اَیُّهَا رِیُّهَ حَتَّى تَمُوتَ
 الْعَيْنُ السَّامَاةُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ الْعُظَامِ **هـ** و چشم تا بینا ننهد فی الفور در
 ساکن شود ایضا کشیدن تازه گرم بچه کبوتر را بسمل کرده در حال که از در و بیضاقت شده بسیار نافع است
 چای بنوس گفته آویزان کردن گس زنده بر چشم کسیکه درو میکند شره اش تسکین است سفیدی چشم کشیدن
 و هند فرنگی نافع است - ایضا بتجر به رسیده که اول کسیکه سفیدی را دیده انگشت کوچک دست او را بریده
 از خون او قطره در چشم او چکاند سفیدی نایل شود - شب کوی حضرت کاظم بودند آیت نور را اگر در جامی
 بنویس و در بخوان آب را شد بکن ازان یا میل در چشم کش راوی گوید شفا یافتیم بریدن خون بر تسبیل نبویس

أَنْتَ رَبِّيَّكَ الْعَرَّاءُ أَنْتَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ - مَا
 كُنَّا وَاللَّهِ كُنَّا وَنَا لَمْ يَشَاءَ لَمْ يَكُنْ مَلَا اِنْ اِنَّ اللَّهَ فَكُلُّ شَيْءٍ وَتَقِيْدُ وَاِنْ اِنَّ اللَّهَ قَدْ اَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ وَجَلْنَا وَاحْضَرُ
 كُلِّ مَدَدٍ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ ضَيْقٍ وَمِنْ شَرِّ كَلِّ وَاَتُوبُ اِلَيْكَ اَنْتَ اَخْتَرُنَا وَبَيْتُنَا اِنْ رَقِيَ كُلُّ مَدَدٍ
 مُسْتَوْفٍ - اِنْ قُلْنَا قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

وَمَا يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ مِنْ سَمَانٍ مِثْلُ الْغَيْمِ وَمَا يَنْزِلُ مِنْ سَمَانٍ مِثْلُ الْغَيْمِ وَمَا يَنْزِلُ مِنْ سَمَانٍ مِثْلُ الْغَيْمِ
 الْقَلْبُومُ وَيَقِيلُ يَا أَرْضُ ابْلَيْ سَمَانِي وَيَا سَمَانُ اقْلَيْ وَغِيصَ الْمَاءِ وَقَوِي الْأَمْرَ وَ
 اسْتَوْت عَلَى جُودِي قِي. وَيَقِيلُ بَعْدَ الْقَوَمِ الظَّالِمِينَ لِكُلِّ بَنَاءٍ مُسْتَقَرٌّ وَسَوْ يَخْلَقُونَ.

ایضا از خون بر پیشانی صاحب رمان بنویسد بسته گردد طب طب طب طب طب طب طب
 ایضا صاحب رمان بنویسد مستحططا ایضا صاحب رمان بر پیشانی خود بچکامد یا بنویسد خون باذن الله باشد
 هلم حلوع ها لم - در کتاب در بکنون آورده که این کلمات بر هر موضع که خون از آن آید بخواند دهند قطع شود
 اینست انقطع ایها الدم انجی حواء و آدم - ایضا قیله که سفید می تخم مرغ آلوده در باطل مسون آغشته در
 جینی نهادن در قطع زمان مجرب است اطبا بیضه سوخته را بقدر سیاه شود و خاکستر نگوید جهت قطع خون بینی
 مجرب دانسته اند - ایضا سقوط گرد بر رخ که در وقت سفید کردن بهم میرسد جهت قطع رمان مجرب است
 در بجر المنافع آورده که رمان بیسج و مهر بازنه ایستد که در کف خالی در غضب او ریادریز و باز ایستد -

سرگین گاؤ را گرم کرده بر پیشانی بند و سرگین گاؤ را خاکستر او در بینی ریزد و نافع است بستن سیف من
 برگاه زنه را استخاضه باشد آید - این دعا را بر سه قطع نویسد یکبار در طرقت پیش بردا من او آرد و زرد لا
 إِلَهَ إِلَّا هُوَ تَوَكَّلْتُ عَلَيْهِ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ مَنْ فَاطِمَةُ بَنَتْ لَهَا يَحْيَى يَأْتِيهِمْ رَحْمَتُكَ اسْتَفَيْتُ فَأَعْتِنِي وَلَا
 تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي. بکے را بجانب پس و دیگرے چنل ریادریز و مادی زیر نات او باشد خون باز ایستد و دعا
 اینست بَسْمَلَهُ - وَ مَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ إِنْ مَاتَ لَوْ قِيلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ لَنُفِخَ
 بِأُصْوَارِهِمْ بِالْأَفْئِدَةِ لَا تَقْوَى إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ. هر چه هر چه هر چه هر چه هر چه هر چه
 س ه ا ی س ن - بردا من زن بنویسد قیل یا ارضیا بلبی قمارک و یا سمانا اقلی و غیص الما و قوی الامر
 الْمَاءِ وَقَوِي الْأَمْرَ. و استوت على جودي. و قیل بعد القوم الظالمین.

و عا کے کشور و حوض - این دعا بنویسد یا خود وارد کشوره گردد انشاء الله تعالی مجرب است بمجموعه
 دخی میاستی د کسا شوحامد اذ احصد و اسوالها بحق ختم حق سو کند و کند و کند بکونی یللو یمنین
 خیر یزیر الله احسن من خلق الله. قطع رمان - و بر آن نگاه کند یا بر پیشانی این است
 یست در بجر المنافع آورده جهت در بینی این آیت را ذکر کرده اند بَسْمَلَهُ. قُلْ وَأَنْبِئُكُمْ بِخَيْرِ

طرفة عين ابدی فاصطبر لی شانی کل برحمتک یا ارض حمر السراجین -
 حرر حسین - اللَّهُمَّ يَا ذَا السُّلْطَانِ الْعَظِيمِ وَالْمِنْ الْقَدِيمِ وَالْوَجْهِ الْكَرِيمِ
 يَا ذَا الْكَلِمَاتِ السَّامَةِ وَالْأَعْوَاتِ الْمُسْتَجَابَاتِ قَاتِ الْأَعْسَنَ وَالْأَحْسَنَ.

وَمِنَ الْإِكْمَالِ لِيَذِينَ اتَّقُوا جَنَّةَ سَبْتِهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ
وَبِشْرَافِهَا مِنَ اللَّهِ طَقَاتُهُ بِصَبْرٍ بِالْعَبَادِ - تَرْتَبِي يَا مَنْ حَمَلَ الْفَيْلَ مِنْ بَيْتِكَ الْحَرَامِ
أَسْكُنْ دَمَ فَلَانِ بْنِ فَلَانٍ - **دُرودها** - یعنی سفیدی در جو شیء در دهان

بهر سرد این کلمات را سه بار باشد بخواند هر روز سه بار و پنجه در دهان صاحب علت نهد و پنجه دیگر
بر دارد هم چنین تا سه روز پس پنجه روز اول و دوم را در آب اندازد و پنجه روز سوم را در آتش بسوزاند
تا یا یهو تا یا یلبشو تا اذ بشار بسایا هدا فلیمشا به یون از دهان بند خداوند و بنام جبرائیل و بنام میکائیل و
بنام اسرافیل و بنام عزرائیل من نیز بر تو نازل کنم بجزیرت به پنجه سفید اگر نه میری بنام و اگر به میری بنام خدا
شافی حد الکافی وَنَزَلَ مِنْ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَفَتْحَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ وَكَانَ يُزِيدُ الْقَطَّالِيْمِينَ إِلَّا خَسَا سَرًّا -
جهت خوره دهان - بنویسد روز جمعه نقصان ماه وقت پیشین در آب اندازد و باز یک بار باب بخورد

البته خوره از دهان ببرد و مجرب است سمع ماح ما بیع مسمع ۵۹ ۵۱ سمع ح مجرب جهت
آماس که ترکیه و غیره برت غن خواند و بر آن مالد - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ
بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ قَرَأْتُ كَلَّمَ يَعْزِزُ الْعَبَادَ خَيْرًا بِصَبْرٍ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَظِيمِ
الْقَطِ - اَطْبَا جهت لب ترکیه

لعاب کثیر و بهیدانه بهالد و روغن بنفشه و سیر بط گرم نمایند و شاخ گاو کوبی را سوخته بیا میرد طلا کنند و
پرست بنگی که بر بیضه کشیده بر آن نهند شافع است - اطباق غصه اند که مفرغره کردن بطبع و پرگ اجاس و یخ
آن بجهت درم لهات زلات دماغی مجرب دانسته اند خوردن انجیره جهت در دهان و مضمضه جلنا را با
سرکه نافع است معالج درد گلو - و ناله گرفتن بنویسد با نمود دارد و قولا اذنا بلفظ الملتصوم قانت
خبرند منظورون هو الله شاف - ایضا جهت آماس گلو در دهان بر آن بخواند الله قولا ما اعتلنا
الشَّيْطَانِ عَلَى كَاذِبِينَ تَوَدُّهُمْ أَشْرًا اَطْبَا آماس گلو و ملازه بوقت غروب آفتاب هفت مرتبه بر کاسه پر آب
خواند در پیش خود نهد و کار و بر آن آب هر بار بر آن تر کند و بر آن مضع بهالد بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حرزد دیگر - اَعِزُّ نَفْسِي وَدِينِي فَأَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَخَوَاتِمَ عَمَلِي وَمَا رَزَقْتَنِي
وَحَوْلِي بِعِزَّتِ اللَّهِ وَبِعَظَمَةِ اللَّهِ وَجَبْرُوتِ اللَّهِ وَمُلْكِهِ اللَّهُ وَرَأْفَةِ اللَّهِ وَغَفْرَةِ اللَّهِ وَ
قُدْرَةِ اللَّهِ وَقُدْرَتِ اللَّهِ كَلَامَ اللَّهِ وَبُصْنِيعِ اللَّهِ وَبِأَذْكَانِ اللَّهِ وَجَنِّمِ اللَّهُ عَذْرَجَلَّ وَبِشَوْلِ
اللَّهِ وَكُدْرَةِ اللَّهِ عَلَى مَا شَاءَ مِنْ شَيْءٍ التَّامَّةِ وَمِنْ شَيْءٍ آخِرٍ وَمِنْ شَيْءٍ مَا ذَا بَقِيَّةٍ فِي
الْآخِرِينَ وَمِنْ شَيْءٍ مَا يَخْرُجُ وَمِنْ مَا نَزَلَ مِنَ السَّمَاءِ وَيُمْرُجُ فِيهَا وَمِنْ شَيْءٍ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ

و بزرگان کے اور دار و درویشوں کے برود و حال مبارک را استشان کند و درود اید۔
 معالجه درود نال - از امیر المؤمنین علیه السلام مروی است کہ این آیات را بنویسد با خود دارد و اول کہ یو اکا
 یا، آخروہ یسین۔ و لَمْ يَمَسَّ فِي الْإِيلَاءِ وَالنَّهَارِ۔ وَهُوَ السَّيِّئُ الْقَسِيمُ۔ ایضا بر برگ سبز بنویسد
 الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنتَحَمْتُمُنَّ تَوَدُّونَ۔ واداکہ درود ندان میکند چند
 - برود آن برگ را گرفته در پس سر اندازد و باز پس نگیرد و انشاء اللہ تعالیٰ ساکن گردد۔ و مفصل بن عمر گفت رفتم
 بخد مت امام جعفر بن محمد که درود ندان یا فتم و بآن حضرت شکایت کردم فرمود نزدیک من یا نزدیک رفتم انگشت
 سبابه را بردم و آن که در و میگرد گذاشت اندک چیزے خواند فی الفور در ساکن شد پس بقاؤہ فرمود اے مفصل
 دروش ساکن شد فتم بے حضرت تبسم فرمود و فتم دست میدارم کہ این افسون را بمن یا موزی فرمود فاعلم

أَخَذْنَا صِفَتَهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ - وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ - قَلَامٌ وَلَا فُتُورَ
إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ - وَحَسْبِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ
وَالطَّاهِرِينَ الْأَجْمَعِينَ مَا زِلْنَا نَقْلُ شَرَهُ بِحَقِّ شَهِيدِيَا لَقَدْ بَقِيَ مَرْتَبَةُ سَمْعُهُ ۴ مَا يَخْرُجُ
بِغَايَةِ زِينِ أَيْنَ دَعَا رَا بَخْرَانْدِيسَ أَنْ أَثَرُ سَبْكِ نَزْدِ مَرِيضٍ پِيَا شُرُودِ - فِيهَا دَالَا - سَوْرَتِ حَمْدِ رَا
اللَّهُ أَثَرُ عَظِيمٍ وَارِدَاتِلْ عَنْهُ الْعِلَلُ وَالْأَوْدَادُ وَاحِدَةٌ إِلَى الصَّحَّةِ وَالشِّفَاءِ وَهَدَى فِي حَسَنِ الْوَقَائِدِ
وَسَرَدَهُ إِلَى حَسَنِ الْعَاقِبَةِ وَلَا تَطُولُ السَّقَمُ وَلَا تَزِدُهُ مِنْ سُوءِ الْأَلَمِ جَعَلَ مَا نَالَهُ فِي مَرَضِهِ
هَذَا مَادَّةَ الْغِنَى وَكَفَّ سَرَّ السَّيِّئَاتِ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

زهره نزد حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم رفتیم و از درودندان شکایت کردیم آن حضرت انگشت مبارک
خود را بردندان صدیقه نهاد و گفت بسم الله اصلک بعزیزک وجلالتک و قدعتک انک علی کل شیء قدیر ان محمد
لم یکن فی شیء الا حکم و کلک ان یکن و ما تلقی قاطله بنت خویله و ما من اقل الفرس کلمه زایده کلام و ما یزعمون فسر من آخر
مرویت تخلف میکند بگیر در برگ زینون و بر هر یک بنویسد بسم الله - لا اله الا الله من الله فانت له
الخلق هیا شاهیما اخر بآیة الدآیه فانزل الشفاء و صلی الله علی محمد و آله و سلم تسلیما
کتبنا کتبا و در برگ پشت بنویسد و بخور پاکیزه زیارت شده که دختر نابالغ رشته باشد به بند
و آن رشته هفت گره بند و بر هر گره نام یک پیغمبر بر داسامی انبیاست آدم فریخ ابراهیم موسی عیسی شعیب
محمد و صلوات بر آل محمد و صلوات بر محمد و بنفشه صاحب درود خود ساکن گردد باذن الله تعالی در دروازه تقطیم آورده
که در ابهره مرد بود که دعای درودندان را میدادست و مردم را ازان محالجه میکرد و شفای یاقند و در تقطیم
آن نهایت نخل داشت چون وفات او نزدیک شد یکی از خصار مجلس فرمود که و دات و ظم یادر که برائے تو درودندان
که درین مدت نخل میداشتیم بنویسم و چون میدانم که درین روز میرم روانه دارم که این دعا پنهان بماند و مردم از او منتفع
نشوند پس فرشت که هر که را درودندان باشد این حرف را بگوید طسعه که یقین فی کون صفت ما یلک
عبد ذکریا حقه سق الله لا اله الا هو رب العرش العلیی ساکن الذی ساکن له ما فی
السموات والارضین دهو السیمیم العسلیم آورده اند که هر که در وقت عطسه کردن سوره حمد را بخواند زبان
از طرن بیرون بر دمانها بگرداند و در غم خود درودندان نه بنده آورده اند که هر که بر ستون بنویسد و نقش موقوفه و به
انال بر میخ آهنین جفت بار آیت و آن یکاد را تا آخر بخواند و میخ را بر حروفی از حروفات آن کلمه زند و استوار کند و
از صاحب درود پیرسد ساکن شد یا نه بهر حرفی از حروف مذکور در و ساکن می خواهد -

نوع دیگر در ذریک شنبه بر کاغذ یا چوب این شکل را نقش کنیا شمعو فی در وقت نقش کردن صاحب
درد را پیوسته خود دارد پس میخ آهنین بر دارد و چشم بیم زند و افشای ندن آیت و نزل من القرآن ساکن شود
و اگر بیم درد ساکن نشد در چشم عین زند و آیت را بخواند فی الفور درد دفع شود و نایل گردد -

طریقه دیگر - این شکل را بر خشت یا دیوار سه نویسد و سماره بجهت آن زند و از صاحب درود پیرسد درد

در کتاب رکعون آورده که این یازده حرف را خواص عجیب است به ابیات طظف ل ل لایه
یکه ازان آنست که اگر در عضرے از اعضا درد پیدا شود مثل درد صداع و درد سینه یا درد شکم و یا غیر آن از
درد بپسند ظاهری و باطنی باید حرف اول اسم عربی آن عضو بگیرد و در میان این حرف یازده درج کند مثل از
چشم حرف اول از اسم عربی بین بجهت آن در عربی چشم عین است و در دس حرف اول از اسم عربی رکت

ساکن شد و در حقیقت در ساکن گردد و سمار بر طرف شود و اثنای بالو ثانی عرس **طریقه دیگر** - بنویسد که یقیناً
 و بر بالائی چوبی گذارد و سمار بر طرف عین زند و بگرد و در ساکن شود - باذن الله تعالی ایضاً :- بر چوب یا آهنین
 نقش را بنویسد و معلقی در دستان نقش بخورند و بنای آیتان کند **نکته** و حقیقتی ثانیاً آمیزند و خدا
 رب انزلنی منکامه از کاوانت خیر المیزانین - و کار و بر طرف از حروف این اشکال بخند و
 از صاحب درد پرسید که آیا در دت ساکن شد ؟ در زبده الدعوات آورده که شکل ج بدین طریق باشد
 در میان و از جیم بنویسد و در مع نعل اسب چشم عین بگرد و دستان کربسین سوره و الیقین را بخواند هفت بار
 و بعد آنکه در دت کند به مدد باید که انگشت بر سر آن نهاده باشد تا در ساکن گردد -

معالج در دندان - پوست خشک شش و غلبه شلب کل با بون را با سوریه جوشانیده سر را به بخار آداشته
 تا عرق بر جبین ظاهر گردد و نافع است مکرر تجربه شده و بالیدن فلفل با عسل و گلاب جوشانیده بمالد و علق کرم دندان
 اطبا گفته اند که اگر خواهند دندان را با آسانی فلح شود برائے کرم دندان میخی بگیرد و سوره الحمد معوذتین را یک
 مرتبه بخواند و بگوید **يُحْيِي الْعِظَمَ وَيُحْيِي سَائِمِيهِ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ كَسَنَدَ الْيَقْنَا** یک خنظل که تازه رسیده
 باشد بگیرد و تمامش را بگل گیرد و سرش را سوراخ کند و مغزش را بتراند بهموا - یک سوراخ نشود پس سه که دید که
 از شراب بمل آمده باشد در سوراخ آن بریزد و بر دت آن بخند تا بسیار بخوشد پس پروار در وقت احتیاج
 شود بقدناخته بر دت دندانها بمالد و بعد از آن بسر که مضمضه کند اگر خواهد که آنچه در میان خنظل است در
 شیشه با ظرفی دیگر خالی کند هر چند که آبش خالی شود بر طرف شود سر که بر دیش بریزد هر چند که بخت تر شود
 فلفل بیشتر است ایضاً - بنویسد و زیر دندان بگیرد تا سه روز ساکن گردد - **وَمَادَابِي فِي الْأَرْضِ إِلَّا هُوَ أَحَدٌ**
يُنَاصِيهِمْ إِنَّ رَبِّي عَلَى صَوَاطِئِ مُنْتَقِبَةٍ و جهت فرود یقین دندان میں آیت معمول است دفع درد بازو -
 بنویسد و بر آن بنهد - **وَيَقِيلُ يَلَا مِنْ بَنِي مَالِكٍ وَفَسَمَاءُ أَقْلِي وَغِيصَ الْمَاءِ وَفِيهِ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ**
عَلَى الْجُودِي وَبِقِلْ بَعْدَ الْقَوْمِ لِلظَّالِمِينَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكَ سُلْطَانًا -

در بازو راست - **إِنَّ الدِّينَ يَأْيُوعُونَ اللَّهُ هَذَا اللَّهُ قَوْلِي أَيْدِيهِمْ كَمَنْ نَكَتَ فَاثْمَا يَنْكُتُ هَلِي نَفْسِهِ**

است ریس علی هذا اسامی اعضاء امزاج بدین گونه و به هم طغ عذف ح لعل ح ف ع و بعد از آن
 امزاج ترکیب دهد - بر منوجه اضیغ نقش طعطم حکم لاف لاحت ح و اگر در امزاج داده باشد ترکیب
 آن به منوجه است ادب و طوطو من کحاده - بعد از آن صاحب درد آنرا با خود دارد و تا ترش
 مترتب شود به جهت آب چشم مجرب است بگیرد و به همان کوه که که هنوز دندان ادنیفتاده باشد هفت
 لاکند و سوره الم نشرح را بر د بخواند و بهر کاف که رسیده یک گره بریزد و بعد از آن سوره قاف را بخواند

[illegible]

برستان بند با برون آید و نمریکه آن دعا محازی برستان باشد فرض طغش در دوطه محبه و ذللتا
لَهَا لَهْمُ قَيْنُ حَارِ لَوْ هُمْ وَمِنْهَا يَا كَلُونَ - فَلَا نَبِيَّ فَلَكَ وَجَعٌ مِمَّا فِي بَطُونِهِمْ مِنْ بَيْنِ قَرْنٍ وَدَ -
لَبْنَا خَالِصًا سَلَامًا لَشَارِبِيْن - مهلوه هم ق ۱۸۸۸ - ایضا - تخم باور و ج پنج شقال یا آب باور و ج
و آب ریحان شسته بسیار نافع است در زیاده شدن شیر زنان - بالا نسته پستان بند و یسیر الله قریا الله
و یجلبات الله الثامات و یا سماءیه العظام فهل ترى لهم من یا تیه امسک یا سید السادات یا
عالم السواد الخفیات یا مجیب الدعوات یا منیر الاشیات یا قاضی الحاجات یا سامع الدعوات
یا الاله الا انت یا حی یا قیوم یا ذو الجلال قال الامام محمد ام

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ ————— مَدِينَةِ أَهْلِ الْجَمْعَيْنِ. در واول در کتاب در مکنون آورده این شکل را

بنویسد اگر خواهد بیاشامد اگر خواهد با خود دارد شفیایه ۰۰۰ ✽ و م ۹ ع ع ع ع ع ع ا صد
د بر ظرف کانی بنویسد و شسته بیاشامد این است هینوما شو - نتیج اش

[illegible]

و چشم کسی که آبله داشته باشد از پیش چشم بیاویزد و آبله زایل شود ایضا در کتاب سهیل مذکور است جهت درد
خیارک و دودم خنایه و غیره که از بدن انسان بیرون می آید گرد گوشت آن را خط بکشند و این شکل را با قلم خشک
بنویسند بر کاغذ و بر آن بچسباند یا مملوقا یا سلیقا یا بحق یسما الله الرحمن الرحیم - وَلَا إِلَهَ إِلَّا
الله مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللهِ ان شاء الله نافع است - ایضا - صاحب عرش مدنی

که بغار سی رشته و بعضی چوک میگویند و در بلاد پارس بهم رسد و در بحیر المنافع آورده اند بسیار است که دختر تاباغ

[illegible]

رشته باشد هفت گره بزند و بر هر گره این آیات را بخواند و بر صاحب عرق نهد و رفع شود و کُلُّ نَفْسٍ لَنَا عَلَيْهَا حَافِظٌ فَلْيَنْظُرْ لَا يَفْسَانُ فَمَا خَلَقَ خَلْقَ مِنْ نَارٍ دَافِقٍ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ لَصْلَبٍ وَاللَّامُ يَسْبُ
این شکل را بر حوال آن بنویسد به شود اینست شکل طلقما طلقما ماردا طلقما طلقما - در حوال آن بنویسد
عقود   بکم خشک بر آن موضع بنویسد یا خلیقا یا طلیفانت یا سلیقا یا طوبی -
معالجه کجیل - بغایت آزموده است سر راه تراشیده بر روغن بجز ترب نماید و کشک سوخته و پشم برشته

اینست حج حج ز س ش ص ض ط ظ ع غ ف ق ک ل م ن و کا — مے مد ی مکر

المنافع این آیات را بر طریق آب فرشته شمسه بیان شده - در دو ساکن شروع بر فوقه هم الله (تا) حیرت و استعجاب قوای

يَا خَالِي بُرَيْدُ بَدَلْ نَبِيَّ دُورِ سَاكِنِ رُودِ - وَلَئِنْ اَنْجَيْتَنَّا مِنْ هَذِهِ لَمَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ اَنْ يَتَايَسُنْ

الْبُحْرَ فَيُطْلَقُ نَدَاكِدَ عَلَى ظُهُورِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ

بِذِكْرِ اللَّهِ. أَلَا يَذْكُرُ اللَّهُ تَطْمِئِنُّ الْقُلُوبُ. از کلمه مذکور است که این آیه بنویسد بشنید و بیانش را صاحب بردارد.

فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرٌ لِّكَ لَئِنْ كَانَ قَلْبُكَ أَوَّلَ لِقَايَ السَّمْعِ وَهُوَ شَهِيدٌ لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ لَنُؤْتِيَنَّهُ دَلِيلًا فِي شَرِّهِ ثُمَّ يَشْرِي بِنَفْسِهِ لِيُتَبَدَّلَ فِي جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ فِيهَا أَلْفٌ مِّنْ دُرٍّ فَاصْفَىٰ بِهَا وَجْهَهَا وَضَوَّاهَا لَهَا فِيهَا خَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ فَكَانَ سَمْعُهَا سَوًّا ۚ وَأَوَّلَ لِقَايَ السَّمْعِ وَهُوَ شَهِيدٌ لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ لَنُؤْتِيَنَّهُ دَلِيلًا فِي شَرِّهِ ثُمَّ يَشْرِي بِنَفْسِهِ لِيُتَبَدَّلَ فِي جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ فِيهَا أَلْفٌ مِّنْ دُرٍّ فَاصْفَىٰ بِهَا وَجْهَهَا وَضَوَّاهَا لَهَا فِيهَا خَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ فَكَانَ سَمْعُهَا سَوًّا ۚ

اللهم رب عيسى ونفس نafs وحمز يابس وشهاب قابس وماء فارس يبحر ايسبك العظيم

وَبِحَقِّ اسْمَائِكَ الْهُمْنِي وَيَحَقِّ يَا حَنَّانُ يَا أَمَّانُ يَا دَيَّانُ يَا بُرْهَانَ يَا سُلْطَانَ - سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ دُبِّ

الرحيم بر آب سه بار بخواند بامداد و شبها و آئین این است و تطمیع قلوبهم بنویسند

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُ تَطْمِئِنُّ الْقُلُوبُ لَئِنْ أُنْجِيتَا مِنْ هَذَا لَتَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِكِينَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الم نشرح رأيك مرتبه بخلافه آية أفق يدري الله تعالى من المؤمنين من المؤمنين

دفع درو معدہ و کرم از حضرت امام رضا منقول است کہ بخورید سرکہ از شراب بعض آندہ بایستد کرم ائے معدہ

را می کشد اطبایا خوردن و دوشمال تخم امرود را کشند و گرم معده و مجرب دانسته اند. علاج بلغم بیه در خزانه الهم

آوردن بر که خواهد که بگش از بدن دفع شود سموم آتدر ساهد و غن گل خوانند آتدر شیر زنان بر و بر یزد و بدان الله

اچھب نہاچند نافع است۔ درخیز نیستہ الامان۔ کہ برائے ازالہ بلغم این آیات را کہ حروف چہارگانہ است

برای نقش از پیش سینہ چنانچه محاذی نم معدد باشد بیاورند عاجل نفع است ب وهری و از حضرت

۱۲۰ م رضاء علیہ السلام مویست کہ بگیرد جلد نزدیک شقال غر دل پنج شقال عاقر قرع ایک شقال نرم کوبید

نامشسته بگردد و بدندانها را محکم ببالد که بگویم رادفع کند و دوا را خوش بپوشد و بدندانها محکم کند و دوا را محکم کند

محمد باقر بسیار شانه زدن بطنم را دفع میکند پشت دست در بھر المنافع آورده این آیات مانوس شده با خود دارد و این است

بیاضند و آبیضا - زرد و سبز و سرخ و سیاه و قهوه‌ای و ...

مجلس نمایندگی قریب جلد یادمانی و زهره مانع در دوازده روح و قروح هفت اعدا ام مهم رسد مانند خنایر

دربطان و نقرس هیچ دوا چاره پذیر نباشد بنویس و بر عضو معطل بندد و بر کاغذ بنویسد بشوید سه روز متوال بخورد

شکلا بد و بد و غن باد ام تلخ می و یکبار بختاند و بر غنوب بهالد بسیار نافع است جهت ویرود و پری بد غنوب سابق بخواند

یَوْمَ لَا يَنْفَعُ الْبَالَى وَلَا يُؤْنَسُ إِلَّا بِرَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَلِيِّ وَالْكَافِرِ الْأَكْبَرِ
تا شش روز هر ذریک پارچه ناشتا بخورد روز هفتم چترے اندک تلخ بخورد و صحت یابد کتب جبهت
در شکم بر پشت بخواند پائے راست را بالا کے چپ انداخته سه مرتبه سورة قریش را بخواند بعد این را بخواند
اجوی اجوی تجوی تو کوں کیو کما ندس ایلطیا۔ جبهت در پشت و عسر لول و منی و تقویت الفاظ دشتی
آنکه تناسل مجرب است از حکمائے هندوستان فلفل هفت مثقال نیم در صدیه نموده در مشال پاک ایملک
بوداده و واسطینی هفت مثقال نیم گرفته پنجه اضافه نماید و بروئے آتش زم گداشته پنج عدد زرد سی تخم
مرغ بقدر آنکه بمحون شود آیمخته و مغز پیسته دو مثقال و نیم نیز مد مشال و نیم گرفته بر آن بتار کند بمحورع لا
در یک روزه تناول فرماید مجرب است جو العالم دفع سپرز از حضرت امام زین العابدین منقول است که
برائے دفع سپرز این آیات را بفرمان بنویسد و آب زمزم بشوید بخورد و شفا یابد قُلْ أُوادُّوا اللَّهَ أَوَادُّوا
الرَّحِمَنَ أَيَا مَا نَدُّوا اللَّهَ الْأَسْمَاءُ الْمُسْفَىٰ فَكَيْفَ يُصْلِحُكَ وَلَا تُخَافِتُ بِهَا وَابْتَهِرْ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا
وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا تَجِدُ لَهُ مُنَادًا كَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ قَوْلٌ مِّنَ الذَّلِيلِ وَكِتَابُهُ يُكَيِّدُ

آنحضرت صلی الله علیه و آله مرویت یکے اندوستان امام محمد باقر بنده است آنحضرت
از خدمت سبزه شکایت کرد کہ بہ چند معاہدہ نمودم نفع ندارد مشرب بمساکت شدم قرمود پارہ نقرہ بدہ و گند
نا بخورد از این روغن عربی خوب پختہ گردان سر روز بکسیکہ آزاد سپرز داشتہ باشد بخورد و بد اگر خدا خواہد
بمالر حبت صد حکم باز دہد بخواند مسترا را بیولا بسلم از ما موحا امکھلا کلا اعنھا توجھا ادا

مت صواب

١٠٠٠

در کتاب آورده که رکعتی دست و صاحب پسر سورة اذا جاء ما نبوءید در این آیات را سه مرتبه بخوانید
الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ بِالْجَنَّةِ أَلَيْسَ كُنْتُمْ
نُورًا وَف - بعد از این دو دست را بر محل پسر بمالد نافع است در مکارم الاخلاق جائے نوشتنی

سه بمالده نافع است در کتاب شجر و طیبه - مسطور است که جهت در دسپرس بر سه پاره کاغذ این شکل مابینویسد
در میان قاشق بنزد قاشق را در آتش انگشت بنهد و کاغذ بسوزد قاشق را در داخل برود و جامه مملو میسوزد
گذارد و سپرز را گذاشته میکند **و هر روز** **را ایضا** دفع سپرز مضر چهل شبه آخر ماه یا شش روز

[illegible]

نهند بیاو نیزه تا خشک شود بر طرف شود عاده ده صدمه صدمه در بحر السامع آورده
این اشکال را بر پوست آهوه بفرساید پیش گیر و سرشش روز بر بازوئی چپ بند در روز جمعه باز نمایند رفع

جنت کلف و در بید شریع ال شریع الله، قل اوجی الى الله اسمع نص من الین قالوا انا سمعنا
 کما نأجبا به ستر سابق این دعا را بعمل آورده روز کلف و نرس زایل شود یا سمیع انت صاحب کل
 قریب لا اله الا انت سبحانک اے کشت من الظالمین فاستخفنا له و نجینا من الغیر و کذا الی می جی
 المؤمنین استجب دعوی و لا یضی حاجتی و یوجر همی و یمی برحمتک یا ارحم الراحمین

[illegible]

جہت دینے سے سب سے پہلے جو آدمی بران ببالہ و پیر میل و تصوف
 یَنْصَبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يَجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْحَالِ - اہل گفتم اندہ پیاز را ہانک صلاہ کند
 بر آن ہانک بر آورد و رایتنا جہت یکن موئے ریش بر رخ فرماید آیت را ایضا اللہ - فَاسْتَغْفِرُ
 اللَّهُ فَاسْتَغْفِرُهُ تَوْبَهُمْ، مَنْ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ يُمِيزُ ذَا عِلًى مَا فَعَلُوا لَهُمْ يَمُنُّ - رَايْنَا

پیش شک و نفاق :- این آیات مابرای آب بخواند و بیاشامد و دست بر شکم بگذارد و است یزید الله بکرم
 الیسار فلا یجید بکرم انصار اولکم بر الذین کفرو اذ انزلنا السحابة و الارض کانتا زلزلا و یومنون

در مصباح است سوره الشمس را بنویسد و بشوید صاحب زحیر بخورد و از حضرت امام رضا علیه السلام پرسید که فرمود که
 اگر آب را آتش بخزند تا بریان شود پس پوستش را بکن و بخورد پیش بر طرف شود معالجه اسهال از حضرت صادق علیه السلام
 است که جهت دفع اسهال قدری ریخ بگیرد و بشوید و در سایه خشک کند و بروی آتش بپزد و نرم بگوید
 و هر بار که یک کف آنرا بخورد و در روایت دیگر فرمود که از بهر اسهال بر ریخ را در دیگ بجوشان با آب و چهار
 پنج سنگ در زیر آتش بگذارد و سرخ شود و پیه تیره را بگیرد و آن سنگها در میان کاسه بیندازد و سر آن کاسه را با کاسه
 دیگر چوشاند بخارش بیرون رود و حرکت دهناییه آب شود چون بر ریخ چسبیری آن روغن را بر دهن آتش بریزد بخورد
 و دفع خون شکم :- هر روز بر نان بنویسد و چهار بخورد تا یک هفته ابتدا از روز یکشنبه نماید این است بخت
 لکن لا یعلم بعد علم شیئا ان الله علیهم قدیر قس کیفیکم الله تا العلیم آیت عید ما تستعین و یسم
 الله اریکم الله یشفیک من کل کای و یؤذیک ایضا بنویسد و بخورد و موقوف بر سلام و تلاوت حم و یوحنا و غیره
 ایضا - خون شکم قدری اسفند را برشته و قدری خام کوبیده را عمل سرشته هر روز سه انگشت بخورد نافع
 است ایضا - بیهوشی گشت بخورد نافع است هم چنین کشیز و نشایسته صمغ عربی یا مسادی اندک زعفران و
 نبات داخل نموده و شیر گرفته بخورد نافع است و اگر قهوه را بطریق خود با و یک گرم برشته کند که سیاه نشود
 بخورد و بنایت مؤثر است - در دیپلو - از حضرت امام محمد باقر علیه السلام پرسید که از درویشگاه می ناله چون از
 خانه فارغ شوی موضع ریختن را صبح نماید و بهنج و بهراده آخر سوره مؤمنون را بخشد بختا تا آخر سوره را
 بخواند وادی گشت چنان کردم بر طرف شد و نیز با حمد و این آیات را - الذین یدکرون الله قیاما و
 قعودا علی جنوبهم و یتکرون فی خلق السموت و الارض ربنا ما خلقت هذا باطلا سجنک
 فینا هذا اب لثاریه تتجلف جنوبهم عن المضاجع یدعونهم خوفا و طمعا و یمارزونهم فیفکون
 لاحول و لا قوه الا بالله العلی العظیم - جهت استسقاء - این دعا را بنویسد
 در صاحب مرض بنویسد و بخورد - یقول علینا بعض الاقارب لا یخذنا منه بالیمین ثم

این آیات را به آب بخورد و صاحب سرفه بیاشامد شفا یابد انجبتما ما خلقکم عبدا و انکما لیتما لا
 تموتون علی الله الملق لا اله الا هو رب العرش العظیم شخصی بنده است حضرت صادق علیه السلام از سرفه شکم کرد
 فرمود انجمن صحری را بر آنقدر نبات و سفوف نموده بخورد یک روز یا دو روز آن مرد گردید یک بار خورد و بر
 طرف شد ایضا - جهت سرفه کهنه تازه شخصی بنده است حضرت امام رضا علیه السلام کرد و فلفل سفید و خربز

لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ قُلُوبًا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ مِنْهُ حَاجِيزٌ . وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
بِالظَّالِمِينَ . قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِيهِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَظِّرُكُمْ
فِيكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ . وَعَابِرَ بَعْضِ يَمَانٍ . كَرِهْتُمْ نَارَ رُودِ كُنْدِ ابْنِ آيَاتِ رَابِرِ سِدِّ دِيَاوِزِ قَالُوا لَوْ كُنَّا
أَنْتَ وَلِيَّيْنَا مِنْ دُونِ رَبِّهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَفْقَهُونَ قَالُوا رَبَّنَا أَهْلَكْنَا مَا لَمْ نَكُنْ لَكُمْ مُرْسَلِينَ
فَمَا عَلَيْنَا مِنَ السَّلَامِ الْيُسْبِي وَقَالُوا إِنَّا لَطَّيْرُنَا يَكُونُ لَكُمْ نَقْتٌ وَلَكُنَّا لَكُمْ رُجُومًا وَلَيْسَتْ كُنْ
يَتَأَخَذُ ابْنُ الْيُسْبِي كَرِهْتُمْ بَدِينِ شَكْلِ رَانِظَرِ نَدِ رِقَانِ بَرِ وَجْهَتِ سَنَكِ مَسَانَةِ .

از حضرت صادق علیه السلام مروی است که جهت در دمسانه این آیات را در وقت خواب یک بار و بعد از بیدار
شدن یک مرتبه بخواند بَلَاغَةُ تَعْلَمَانِ اللَّهُ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ دُونِ
نَصِيرٍ . و در روایت دیگر جهت سنگ مثانه بیدار بیدار و آبله و فلفل و دار حینی و شقاق و زخم بیل و امیسون
و زخم نجان همه اجزا را مساوی گرفته ببرد و بپزد و بار و غن کاوتانه و مزرع کند و بپل صاف یا شکر
داخل کند و هر مرتبه بعد از ندرت بخورد جهت در دخصیه که - و برائے باد نفوس و بر غن کعبه خواند
و بعد از بدان طلاقه کن کرد و رَحِيمُ اللَّهِ - يَلِكُ آيَاتُ اللَّهِ تَسْلُو مَا عَلَيْكَ ثُمَّ يُصِيرُ مُسْتَكْبِرًا كَانِ
فِي أَذُنَيْهِ وَكَرَاهِيَّتُهُ لَقَدْ آتَى الْيُسْبِي . وَكَانَ مِنْ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَدَحْمَةٌ دَامَ خَسَاءً . وَصَلَّى
عَلَى الْحَسَنِ وَآلِهِ السَّطَّاهِيْنَ الْأَجْمَعِينَ معالجه باد نفق مثلائے زهره مایه بغایت نافع است ثم
یرج را بار از یانه سائیده با گلاب و سرکه ضماد نمایند ایضا! کل خطمی و آرد و جود آرد با تسبیح پنجم
نمایند بانه قلم مرغ و قدری صبر زرد و طلا نمایند و هرگاه درم سخت شده باشد ز بکار مالی و موز منق
را کویده بار و غن یدانجه ضماد نمایند جهت حبس بول :- این دو کمره را بر ناخن بزرگ پائے مرغی
بنویسد اگر حیوانی باشد برسم او زید حکه - عسر بول - در خواص الایات آورده که هر که آیه کریمه
ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُم مِّنْهُ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ - در سوره بقره بخواند شفا یابد و ایضا این شکل را بنویسد
و زینان بند و کشاره گردد بِسْمِ اللَّهِ فَرَاظَةً مَا نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِيَشْفَى الْأَكْمَامَ يَتَمَنَّى يَخْشَى

سفید و سنبل قاقله از سبک جزو و فرنیون دو جزو: کوب و از و ریر بیرون نما با غسل کف گرفته
مرشته کن حقه از ان آب بار پان نیم گرم بر وقت خواب بخورد نافع است جهت قے این آیه را بنویسد
بَشُويدَ بَخْرٍ وَ شَفَا يَابِدُ وَ دَوَّشَا مَلَكُوتُهُمْ عَلَى مَكَانَتِهِمْ فَاسْتَطَاعُوا دَامَ يَشْفَعُونَ بِالْإِنْفَاءِ . در بحر المنافع
آورده که هر که سوره طه بر چیزه بخواند و بخورد از قے این گرد و ایضا بر آب بنویسد و بخورد - وَ
مَا سَكَنَ فِي الْكَلْبِ وَالْهَلْدُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ قُلْ أَعْلَمُ اللَّهُ أَنِّي أَخَذْتُ رِبَاً فَأَطْرَأُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُعْطِيهِ

نَزَّلَ مِنْ خَلْقِ الْأَرْضِ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ اللَّهُمَّ اسْتَوِي لَهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى - و در مکارم آمده که این دعا را بخواند و بپا الله الکافی فی
السماء و تقدس الله عما سواک فی السماء و جعل رحمتک فی الارض و اغفر لنا و بنا و خطیئنا و انت
توب الطیبین انزل رحمة من رحمتک و شفانا من شقاءک علی هذه الوجع - و هر دو بار بشوید و بر ساقها بپوشید
ففتحننا ابواب السموات بماء منهن و فجرتنا الارض هیونا فالتقى السماء علی آخر قد قید و حملته علی
خات الا لواج و دمر تجوی یا عیننا جبرائیل کان کفیر خواندن قرآن هر کس آن شفا یابد ایضا

جس بول تجربه رسید پیش زه راد را حلیل خود بداند بزودی خلاص گردد و مگرین موش را بر زه راد
کشاده گردد جهت بوا سیر - از حضرت امیر المؤمنین مروی است که خواندن این دعا را برای بوا سیر
نافع است یا جواد یا مجید یا رحیم یا قریب یا باری یا ذا الجلال و الاکرام یا محمد صلی الله علی محمد و آله
و سلم - فاکفنی من شر و حبی - رنگ یا کرم استخوان بخواند - ار جن بو حن کو کن کرنا
کو چاشنی اکله و بھف جو کو هی ننکی کل سوکه بهوی - یسنا بر هفت پارچه کاغذ بنویسد و هر پارچه را در
موم کافوری گرفته ناسته همه روز یکبار بعد از این است: (۱۱۱۶ ۱۱۱۶ ۱۱۱۶) و از امام رضا این دعا را

جست بواسیر مذکور است بلیله سیاه و بلیله و آله را مسادی بگوید و از حوری بیرون کنند و قدری مقل از رزق گرفته در آب
کند و در میان و خوشانند و این دو بار در میان آب ریخته خیر کنند و دست را چوب کنند و آنرا بقدر حدس دانند
کند و در میان سایه خشک کند اگر تابستان باشد بقدریک منتقال بخورد و در ایام ماه و در خوردن از ماهی و سرکه احتراز
نمایند و البا از بهر بواسیر و شقاق مقعد و اسهال بواسیر نافع شمرده اند و این ضماد را سفید آب موم حنظل هر
یک جزو سه گل خلی و مقل بر یک دو جزو روغن گل چهار جزو باد و تخم مرغ و پیپر هر سه جزو استعمال نمایند و هم چنین
بخورد و بخ جهت بواسیر و اسهال نافع است ضماد چوب گردانسان مجرب است: اینها کنجد بگوید و بار و روغن گل با بونه
اکس الملک تخم کشان عدس منقشر نموده همه را پخته با تخم زکوة مرغ و روغن بنفشه استعمال نمایند و همچنین روغن
در نفع جهت ورم معده و بواسیر نفایت مجرب است و اگر حرارت باشد و در غر ما پیپر بزرگ بید و در آب بخوشانند

و لا یطهر - در صالیه ضرب و کوفته شدن اعضا سوسن را بر شاخ و برگ گرفته ریخته
بر موضع درد بنهد و بر طرف شود یا نشاء الله - ایضا - در بھل المنافع آورده که اگر کسی ضرب سنگ و غیره رسیده
باشد پسند آن بانه و دو چوبه را بساید بآب پیپر و روغن اندازد و با آتش گرم کند و طلا نماید به شود - ایضا و بلیله
مذکور است از حضرت صادق که تپ از بونیه منم است فرد نشانده بآب سرد و روغن مدین و دیگر برای تپ بیج چیز
نافع تر از آب نیست مقداره و دم بآب سرد ناستا خوردن برای تپ نافع است حضرت صادق را از شش

[illegible]

خیار و سود نجان مساوی یک دیگر کو بندد و غسل سرشته هر صبح دوشام دو شغال دشیم بخورد و در ساق بران بنویسد
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي ذَهَبَ قَتَا الْحَزَنَةَ رَبَّنَا بِغَفْوَةٍ شَكُوْرًا لِّذِيْ اَحْكَنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلٍ لَا سِيَما
فِيهَا الْغَوْبُ چهارم اگر کسی در محاصره و محاربه بود غالب آید و قادر بر
جواب نخواهد بود او مقادمت نتوان نمود انهم خضم را در تائن دو امتزاج دهد و هر چه ممکن است متصل در دست
گرفت با او سخن عاجز شود انشاء الله **حسین یافقی الشیطان** الحبت
و کتاب تسهیل الدمار مسطور است که برد زاینده پیش از طلوع آفتاب بکا ندن بنویسد یا پست است بهر دور بر باد بیازندگر
مسخر نشود بر من لعنت کن و در ساعت زیر دوستی را شاید باسم فلان ابن فلان جمل عجل الوحا الوحا
الوحا الساعة الساعة عجل عجل الوحالوحا الوحا این طلم است مط... حطاط
لا... لغ... اح... ط... الا... ۱۹ ... ۱۱۸ ... ۱۱۷ ... ۱۱۶ ... ۱۱۵ ...
و اینجا این شکل را نوشته فیلد

در چراغ نبرد بسوزاند در دوسے چراغ بجانه آئکس گنار و کہ مقصود دارد و معشوقہ در آن خانه است۔
جهت دوستی۔ بنویسد بانمود دارد و یا حنان یا حنان یا یاد یا یاد یا بادهان یا سلطان
یا ظاہر یا مفسد یا آس و حسان یا حنین۔ اگر دوترے را خواہی کہ بقدر خود را

په سیدند بیماران خود را بچه ها را کنند و امانت را فرمودند که سید را بگویند و آب سرد بران بریزند و در میان ببرد
تپ اور فغ مغر و ایضا از حضرت منقول است که علاج نه بسته چیز است بقیه و طریقی و مسهل و از تپ راجع شش
فشکایت کرد بحضرت صادق فرمود نهات را با قند بپاشند در میان آب بریزد بروقت تشنه شوی بکنار آفرود چنان

۲۲۴ سن ۱۱۸۲ کوات

دفع گزیدن سنگ دیوانه

[illegible]

دفع ضرر گرگ - از این عباس منقول است که این رتبه را بر گوسفند بد مذاب ضرر گرگ محفوظ ماند لکن بجا که
 تَسْتَوِيْنَ اَنْفُسُكُمْ فَرِيضَةً عَلَيْهِمْ مَا عَمِلُوْا خَيْرًا وَنُفُسُكُمْ عَلَيْهِمْ مَا عَمِلُوْا شَرًّا هُوَ رُبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ گفته اند این شکل را زشته
 در گردن گوسفند بندد این گردد **طویل** **سهو** **له** این سوم در کتاب خود آورده که
 هر دو صیب در گردن گوسفند باشد هرگاه آن گوسفند میدان نمک باشد آن گوسفندان را آسب از
 گرگ نرسد انشاء الله تعالی - احتیاج از مخوفات - کف می آورد اگر کسی در بیابانها ز سر باید که پنجدهانه
 سنگ ریزه بردارد اول را بنام الله دوم را بنام جبرائیل سوم بنام موسی چهارم بنام محمد صلعم پنجم بنام ابراهیم
 و با خود دارد - ایضا پنج عدد سنگ ریزه بردارد بعد سر خود و فن نماید در بجز این فاع آورده که اگر خواهد بجائے رود
 کسی او را نه بیند - رَبِّ اَنْظِرْنِيْ اِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرَانِيْ وَلَكِنْ اَنْظِرْنِيْ اِلَى الْمَجِيْلِ فَاِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانُهُ فَتَرَانِيْ
 فَلَا تَجْعَلْ رَيْبًا لِّمَجِيْلِكَ جَعَلَهُ دَكَا وَخَرَّمُوْهُنَّ صَوْعًا فَلَمَّا اَقَادَ قَالَ سَجَّكَ تَبَّتْ اِلَهِ

وَأَوَّلُ الْمُؤْمِنِيْنَ - این جهت گرم شده و زرد برد و غائب
 در کتاب تبسیل الهمم که است که سوره توحید را سه مرتبه بخواند بدست چپ بندد و جامه خود را یک گره در مرتبه
 بزعم تجربه رسیده که زرد تاثیر میکند گرم شده و غائب شده باز آید کف می از امیر المومنین نقل کرده که جهت روغاب
 در گریخته این دعا را در حال آن آیت اکرسی بخواند سه روز در چهار یا ویز و بعد از آن که او در آن مکان چاداشته
 باشد انشاء الله تعالی بزودی مراجعت نماید دعا این است - اَللّٰهُمَّ اِنِّ سَمِعْتُكَ وَاَلَا اَرْضُ اَوْ حَيْثُكَ وَاَلَا
 اَبْرُؤُكَ وَاَلَا اَبْرُؤُكَ مَا بَيْنَهُمَا اَلَدُّنْيَا وَاَلَا خِرَةُ لَكَ اَللّٰهُمَّ فَجْعَلْ لَكَ اَرْضًا بِمَادِحَتِ عَلِيٍّ
 فَلَنْ بِنَ فُلَانٍ اَخِيْقَ نَفْسِكَ الْاَجِلَ وَتُحْذِيْ سَمُوْهُ وَبَعِيْرُهُ وَتُكَلِّبُهُ كَظْلُمَاتٍ فِي الْبُحْرِ كَي تَفْشِيْهُ
 تَوَجُّهٌ مِنْ فَوْقِهِمْ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ اِذَا اَخْرَجَ يَدَكَ لَمْ يَكُنْ يَرِيْهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلْ
 اَللّٰهُ لَهُ نُوْرًا فَلَمَّا اَلَهُ مِنْ نُّوْرِهَا يَجْعَلُهَا شِدْنَ وَاَزَادَكَ اَمَلًا كَرِيْمًا وَاَزَادَكَ اَمَلًا كَرِيْمًا وَاَزَادَكَ اَمَلًا كَرِيْمًا
 این سه نفس از سمت قبله یا ویزو پدید شود شکل اینست -

یَسُوْا فِی الْاَحْزَانِ الرَّحِيْمَةِ جَعَلْنَا

کف می

طاهر را در جائے گفته و فن

کنند و بالاسفاسان کنند و -

ان شاء الله تعالی بمراد است

ایضا در در التلیم آمده که هر

که این آیت را بر بار چپ دست

رسم کرده و این آیت را در

فلان بن فلان

یا الله

قُلْ مَنْ يَكْلُو كَمَا تَلِيلُ وَالنَّهَارِ
وَعَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ هُمْ صُنُّوْنَ

در موضع تاریکی دفن نمایند آن غائب بزودی باز آید یا خبرش برسد بزودی اینها گر بخت و غائب و گم شده و بد آنکه حکمائے ماتقدم این جدول را تجربه کرده اند جهت گر بخت و گم شده اگر خواهند بداند که آن باز می آید یا نه که از نشاط روی که پیش از نوروز می باشد تقریباً موافق و مطابق هشتم در جدول است بگویند تا روز گر بخت و گم شده و جمع کند و سی و شش طرح آنرا کند آنچه بماند درین جدول ملاحظه نمایند اگر در جدول آمدن باشد می آید و اگر در جدول نیامد باشد نخواهد آمد یافتم -

حدود آمدن				
۵۴	۸	۵۸	۵۴	۵۴
۴۰	۳۰	۲	۵	۱۴
۴۰	۵۲۴	۴	۹۲۹	
۳۹				

جدول نیامدن				
۱۳	۰	۰.۵	۰.۴	۴۱
۳۰	۸	۲۵	۲۰۳	۱۹ ۱۴
۰.۹	۰.۴	۳۰	۲	۳۰۱
۲۱	۳۰۱	۱۸	۱۵	۱۲

جهت دزد برد :- این مزاج ماه به بیضه رسم کند و اسم گم شده و دزد را نقش کند و چنان دفن کند در گنبد

بقارسی از ارشته گزیده و مانند رشته خیاط بیرون محاذ باید چوبه باشد آن به پیچ تمام شود از آن چوبه کشتی و سیاه
خلیج بهم رسد مخصوصا در بلاد فارس و بلاد بحر المتلغ است رسیمانیکه دختر نابالغ رشته شده مفت گره بزند و بر
برگه این آیت را بخواند و بر صاحب عرق مدنی بندد رفع شود و برای حفظ گل مجرب است این گل خیس نما علیها
حایضا فلینکحل الانسان میثا خلق دتا، دافقی: این شکل را بر حوال آن بنویسد به شود نیست طلقا طلقا
باد و طلقا در حوال آن نرید قاعه شود الله میعینی علقه ملقه بقم خشک بر آن موضع نرید
با ملقا یا طبقا انت یا حلیقا یا طوبی هـ ا هـ چل - آرموده است سر را شیده برغن
کنید چرب نماید خشک سوخته و چشم سوخته پاشند و آیفاز رن چوبه برگ حنا بلیله زرد و مر و آبینگ آله
مقشر و سکه بر یک جزو و در روغن گل سرخ چهار جزو و نماید تر نندی جهت بملد باد و از هر باد و در باد

آتش که حرارت آتش بدوز رسد بزدی پیدا شود مگر تجربه شده است مربع این است -

در معرفت دزد برود - حکما در دانستن حکام دزدی که پیدا می شود یا نه این دو جدول وضع کرده اند تا ندانست که از چهارم عمل تا دزدیکه دزد و بدوی شش طرح کند آنچه درین حساب بماند درین جدول نظر نماید پیرایه پیداشدن و پیرا نشدن اینست:

۳	۱۵	۶	۹
۱۳	۱۸	۲۱	۲۴
۲۶	۳۰	۳۳	۳۶

۲۱	۱۴	۵	۱۳
۱۲	۱۹	۸	۷
۱۰	۱۱	۲	۲۰
۲۳	۲۷	۲۸	۲۹
۳۱	۳۳	۳۶	۳۵

نوع دیگر - این اشکال را در آتش اندازد بے اختیار شود یکن در موم گیرد -

ص ۸۵ ۱۱۶۸۲ ۲ لاجل مد کلها - مه ۲۱۱۴ ص ۱۱۱۱ سنه ۸۱۱۱ خط و ۱۱۱۱

نوع دیگر - این آیت بر نان نویسد بمجامعت خوانند که گمان در حق آنها دارد و هر که وزد باشد گوریش گیرد. **قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ وَرَبُّكَ أَهْلُ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ** ترجمه شده بر نان نویسد **تَمْلُوكَ إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ لَا تَقُولُ** به همین بخوراند. **أَيْضًا** - بیس آیت را در یک شنبه بر برنج تر شده بهمان شب مذکور سه بار بر آن جماعت بخوراند هر که دزد باشد گوریش گیرد **أَيْضًا** - بر نان بے نمک نویسد به همین بخوراند گورے دزد گیرد. **أَقْطَعُ قَوْلَ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ أَنْ يَتُوبُوا إِلَيْكَ إِنَّهُمْ كَانُوا قَدْ كَفَرُوا فَبِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ** ترجمه شده **اللَّهُ تَعَالَى جَلَّ جَلَالُهُ مَنْ بَعَثَ نَبِيًّا قَدْ أَهْلَكَ قَوْمًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَأْتِيَ الْمَوْلَى** ترجمه شده **بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ** این آیت آب دهان دزد خشک شود که سه بار بر کف آرد بخوراند و

جمع و قروح بفتند نام **مَدَامَتُ سِرْطَانٍ وَخَانِزِرٍ وَنَقَرٍ** و ناچاره پذیر نباشد نویسد و بر عضو معلول بنهد و بکافد نویسد و بشوید و روز سه متالی بخوراند شفا یابد و بدو غن بادام تلخ سی و یکبار بخوراند و بر عضو بمالد نافه است و از جهت دفع دیو و پری بدستور سابق بخوراند بمالد **أَيْضًا** - جهت درد شکم پانزده بار بخوراند شتر را بعد از بسجاده آدم **اوهام که کلا کخروا ناعما ترا سا اهرمت سوا ه**

www.telasm.com

اللهم احفظ هذا القوس من شر كل دنس ولا عين ماهرة والسان ناطقة واذن سامعة وايد بطشة
والجمل ماضية وقلوب وصدة وخاوية فمن يجمع الآن يجد له شفا يارصدا اللهم احفظ القوس
من شر كل ناطقة في الميدان وعند مقابلة الفرسان وعند اقد يم كل قوس عن يمين وتمال
وتحت وفوق وجعلنا من يمين ايديهم سدا ومن خلفهم سدا فافخسناهم فاهم لا يبيحرون اللهم
انفكنا القوس العيور والفالج والقولنج والحناجر وجميع العارضة للحيوان بحق بسم
الله عليك وعلى ذاكبك وعلى اكل العلف وشرب الماء في جوف

[illegible][illegible]

www.telasm.com

است دفعه بر چهار گوشه باغ یا نداشت دفن نماید

د	طل	دا	ه
ه	س	ه	س
ع	ك	س	ع
ر	و	ل	ا

۴۲۵۳

موسیٰ فردوسی حلبیہ مرثیہ

۲۷ فودع طلع ۵۵ و ۴ ج ۲ ح ۸ - دفع آفت مزرعه -

این آفات را بر سر یاره نولید و بر سر سمیت فرد بر سمیت

قبله را خالی نگذار و رفع شود و اذاتلّی ماعی فی الارض یفسد

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ - وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ
فَمَنْ دَرَسَ الْقُرْآنَ يُغْفِرْ لَهُ اللَّهُ وَبِزْوَالِ الْعَظَمَةِ - وَمَنْ دَرَسَ الْقُرْآنَ يُغْفِرْ لَهُ اللَّهُ وَبِزْوَالِ الْعَظَمَةِ - وَمَنْ دَرَسَ الْقُرْآنَ يُغْفِرْ لَهُ اللَّهُ وَبِزْوَالِ الْعَظَمَةِ -
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَخَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ حَقِّكَ مَا نَحْتاجُ وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ حَقِّكَ مَا نَحْتاجُ وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ حَقِّكَ مَا نَحْتاجُ
وَأَتَوْنِي مُسْلِمِينَ - رَعَاءِ وَبَائِعِ وَطَاعُونَ - بَرَاءَةٌ وَبَارِعَةٌ وَارِدَةٌ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَخَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ حَقِّكَ مَا نَحْتاجُ وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ حَقِّكَ مَا نَحْتاجُ وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ حَقِّكَ مَا نَحْتاجُ
الْجَوَى يَا كَاشِفَ الضُّرِّ وَالْوَبَاءِ يَا رَبِّ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا مُدْخِلَ الْفُتُوحِ وَالْمُخْصِرِ الْفُتُوحِ يَا مُدْخِلَ الْفُتُوحِ وَالْمُخْصِرِ الْفُتُوحِ يَا مُدْخِلَ الْفُتُوحِ وَالْمُخْصِرِ الْفُتُوحِ
تَضَى وَاصِفٍ مِنَ الطَّاعُونَ وَالْوَبَاءِ بِحَقِّ نَبِيِّكَ وَحَبِيبِكَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى وَوَلِيِّكَ الْمُزْتَفَى وَمَا
رَمِيتَ إِذْ رَمِيتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ سَرَّهُ إِيْمَانُ الْوَبَاءِ وَالرَّبَّاءِ إِنَّكَ سَمِيعٌ الدُّعَاءِ يَا ذَا الْجَلَالِ
وَالْإِكْرَامِ بِرَحْمَةٍ - يَا أَدَمُ الرَّاحِمِينَ طَرِيقَهُ نَافِئُ شَرِّهِ بِرَحْمَةٍ -
باشد شب شنبه اول شب بیم بود میان صحت آخر شب مخاطره بود یک شنبه اول شب صحت یا بعد وسط
شب بجز در طول کشد آخر شب بدراز کشد شنبه اول شب مخاطره بود بد بجز بمرئای نفع آید و بعد

شنبه هفت روز بکشد اما خطر دارد صدقه بدید یک شنبه چشم زخم رسیده بعد قره رفع شود و شنبه در و اندام
 لازم بود علت و زیاده بود و رفع شود سه شنبه در دشت لازم بود و شکم هم لازم بود و صدقه باید و
 او بود چهار شنبه از غلبه خون است تا دوازده روز خطر است پنج شنبه از گر میست در و اندام لازم بود
 سیزده روز خطر دارد و در روز جمعه در خوف و خطر است. در احوال بیمار بگیرد یک عدد تخم مرغ بتراند
 بسنجد این اشکال را با نام مریض بر نقش کند شب در زیر بالین بگذارد اول بسنجد و صبح نیز بسنجد اگر
 سبک آید. رضی بیه و اگر مسادی آمد طول کشد اگر زیاده آمد رفع شود بزودی انشاء الله تعالی ۹۵
 این اشکال را بر کف دست خود بنویسد و در برابر آن بدارد چون نظر بهمار بران افتد
 اگر بپاشد و خندان گردد بزودی صحت یابد و اگر مزین و گریان شود بمیرد و آن ایست: - عصاله کا
 الحکامه در مکاک خط هم کل هـ. ایضاً. در و گوش و گرانی در پنج از این عباس منقول
 است که هر که را گوش گرانی کند بخواند این آیت و مداومت کند. فَمَنْ يَسْتَمِعْهَا، يَجِدْ لَهُ شِفَاءً
 وَرَحْمَةً. و بعد از آن بگوید کَانَ لَمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا شَفَا يَدُكَ مِنْ حَفْرَةِ
 است برائے دفع درد گوش دست بر گوش مالده هفت مرتبه این دعا را بخواند شفاء یابد اَللّٰهُمَّ
 اَللّٰهُمَّ سَكِّنْ لَهُ فَا فِي الْبُرْءِ وَالْبُحْرَةِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ آورده که شفعی
 بخدمت امام محمد باقر از شلینی گوش شکایت کرد فرمود که دست بر گوش بکش این آیات را بخوان وَلَوْ
 اَنْتَ اَرَا، يَتَفَكَّرُونَ تا آخر حشر در روایت وارد شده که بجهت درد گوش بر دهن یا سن یا روغن بنفشه
 هفت مرتبه بخوان و آن روغن در گوش بچکان کَانَ لَمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا، اِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ
 لَا فُقَادَ كُلُّ اُولٰٓئِكَ كَانَ هَنَةً مَسْكُوتًا مودی است که شفعی بخدمت حضرت صادق علیه السلام
 کرد و درد گوش گفت چروک خون بسیار از گوش من می آید فرمود که پیر بسیار که نه را قدری بگیر و نرم
 بکوب و با شیر زن منجم کن و بر روی آتش نیم گرم چند قطره در گوش بریز که در و می کند از حضرت
 رسول مودی است که سنداب در گوش کردن نافع است. فصل چهارم در دفع درد چشم. در خواص
 ادویات آورده که هر صبح سه نوبت بر چشم بخواند در و اذرائیل گردد. بِسْمِ اللَّهِ اَلَمْ تَخْلُ الْوَدَّ بِلَا مَهْ
 که تب را از بزرگترین جهنم است فرو نشاند بآب سرد در حدیث دیگر برائے دفع تب هیچ چیز نافع از آب سرد نیست
 مقدامه مردم آب سرد ناشسته خوردن برائے تب نافع است حضرت صادق علیه السلام از شفعی پرسید بیماریان
 خود را چه حاکم کند و ابائے تلخ فرمودند که سفید با کوب و آب سرد به بیمار بخواند و آن خداوند که تب را
 شفا مید قادر است که بشیرینی شفا دهد. ایضاً. از حضرت صادق علیه السلام منقول است که علاج تب

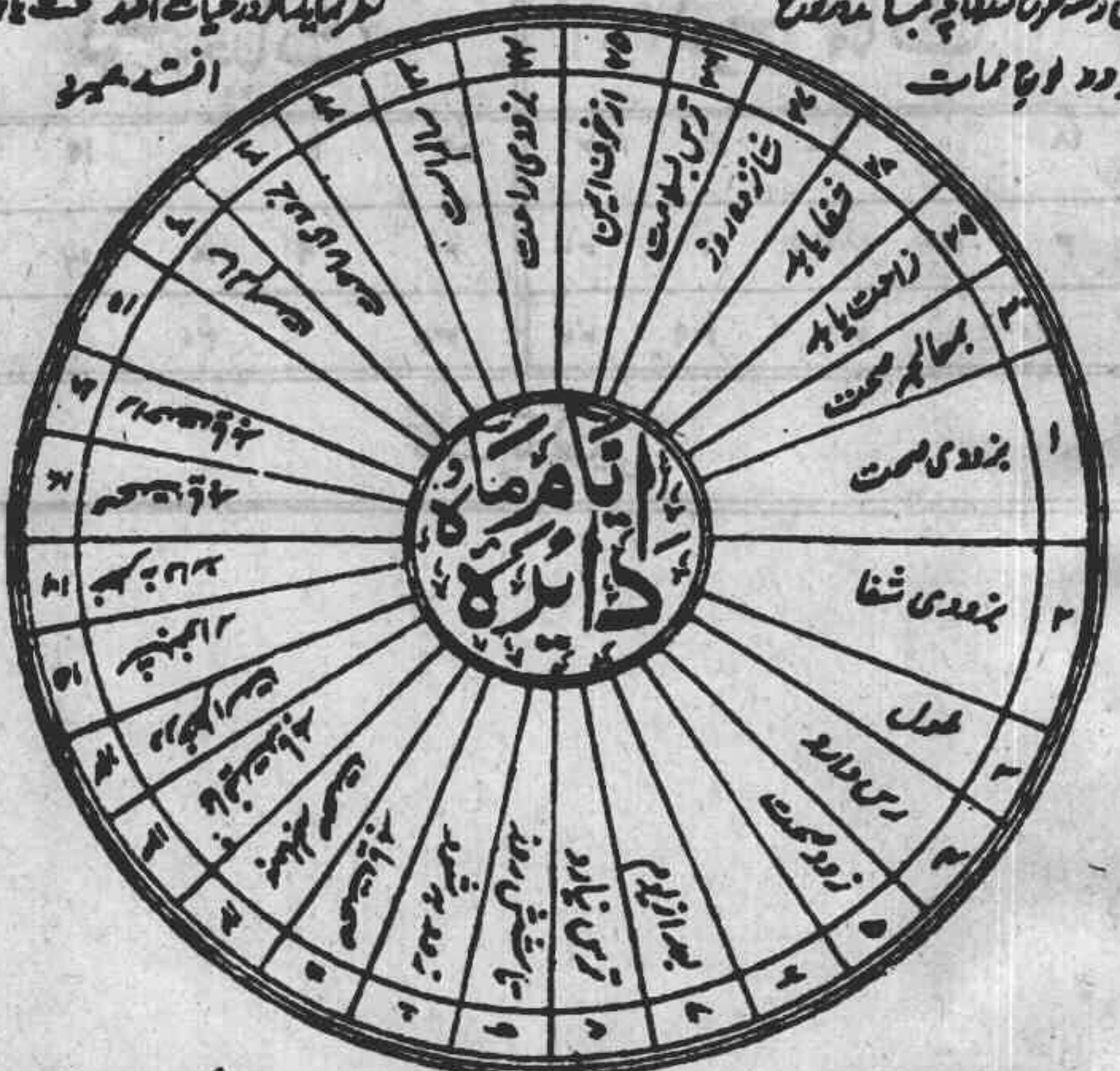
وخرج بسلامة انكفت لدمه وانجلبت العمرة بالنزول ولا قوة الا بالله العلي العظيم
 الله تبارك وتعالى الى قلبه تبارك وتعالى، لَا تُسَبِّحُ لَا تَسْتَعِينُ لَا تَسْتَعِزُّ
 حضرت امير المؤمنين منقول است که حضرت علی علیه السلام برائے درد چشم این دعا میفرمود ان شاء
 الله تعالی یسبحی ویتعزى واجعلهم الوارثین ینی انصونی علی من ظلمتینی واریفی فی شأنی
 روایت دیگر: آمده که شخصی خدمت حضرت جعفر صادق علیه السلام آمده دید که چشم آن حضرت آزار عظیم
 دارد و در خدمت آنحضرت آمده اثر سے آزار یافت سبب پرسید حضرت فرمود کہ باین تعویذ
 نمون - اَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ اَعُوذُ بِقُدْرَةِ اللَّهِ اَعُوذُ بِقُوَّةِ اللَّهِ اَعُوذُ بِعَظَمَةِ اللَّهِ اَعُوذُ بِجَلَالِ اللَّهِ اَعُوذُ
 بِذِكْرِ اللَّهِ اَعُوذُ بِجَهَانِ اللَّهِ اَعُوذُ بِغُفَرَانِ اللَّهِ اَعُوذُ بِغَلِيظِ اللَّهِ اَعُوذُ بِجَبْرِ اللَّهِ اَعُوذُ بِرُشْدِ اللَّهِ
 وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ مَا لَمْ أَجِئْ
 اَوَّيْنِ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ ط

يَا رَحْمَتَكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ط

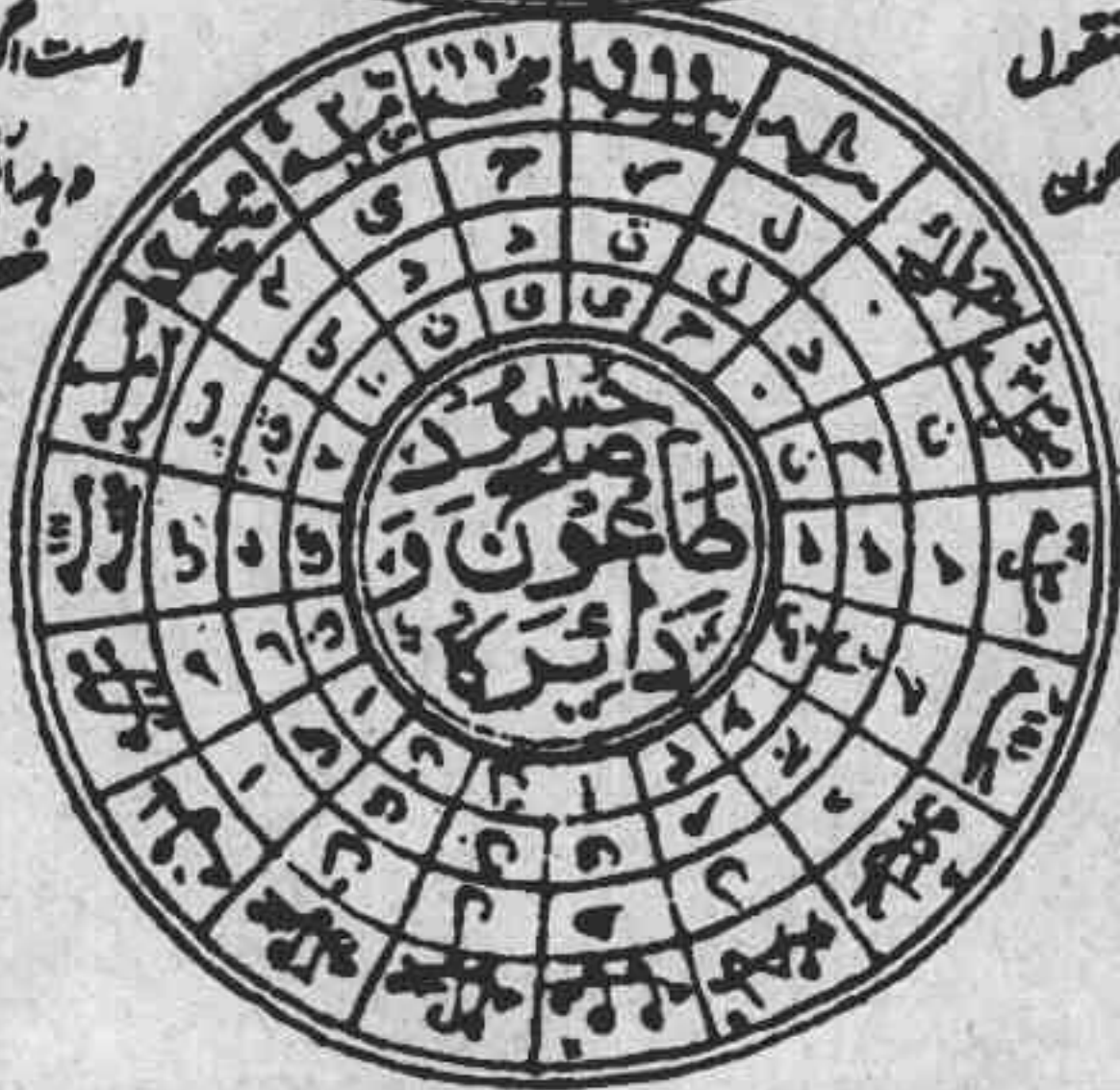
بہر چیز است بقے و عرق و سپیل از تپ ریح فتنے شکایت کرد فرمودند نہاستیواتد بسامد در میان
 آب بریزد ہر وقت کہ تشنہ شوی بخورد آن درد چنل کرد و شفا یافت و حضرت فرمودند در معالہ تپ
 غلب غسل کہنہ و سیاہ دانه منزع کند و بخورد شفا یابد انشاء اللہ تعالی و از حضرت صادق
 علیہ السلام منقول است کہ سیاہ دانه شفا ئے درد ہا ہست گر مرگ از حضرت رسول اکرم صلی اللہ
 علیہ وآلہ وسلم پرسیدند کہ چگونه است عمل کنم فرمود است و یک دانه اش را در کہنہ کن بر یکشب
 در آب نیمسان چوں صبح خود مندرہ در بینی راست و یک قطرہ در بینی چپ بچکان ہم چنین در روز
 دوم سوم یک قطرہ در بینی راست و دو قطرہ در بینی چپ و ہر شب و آنہا را تازہ کنی و شفعہ
 بحضرت صادق شکایت کہ از بسیاری آزار میگشتم فرمودند سی! از آخر شب بخور گشت
 من آن را باز از چشم من خورم و صبح درد ہا ر شفا بدہ کہ از حضرت مقبول علیہ الصلوٰۃ
 والسلام مروی است کہ بر ہر یک از برگ درخت اسفند یککے بانہا مزل است شلغہ
 برکش سحر نایل میگردد و دانه اش شفا ئے ہفتاد و دو است انشاء اللہ تعالی

وام ماہ دین یا کرہ نظر کنند آنچہ رنگ بدست باشد معلوم گردد کہ بدست و از نو بیماری حساب در بخور
دی در سطح کنند آنچہ بسیار بدست
اگر در دو جا ممت

است اگر برائے دفع طاعون
در این شفا بخورد صحت یابد
خشم در برابر داین مانع
باشد خشم در دست
مذکور نماید در دست

از حضرت میرزا محمد تقی
آب بفرید که بپا صاحب طاعون
خشم چون بجهت دفع
آید همراه داشته
در گرده و مهربانی

لَوْحَ مَمَات

لَوْحَ حَيَات

١٨ ٨٤ ٢٠ ١٨٦

٢٠ ١٢ ١١ ١٩ ٢١

٢ ٥٠ ١١٥ ٢١ ٢٠

٢٢ ٩ ١٦ ١٧ ١٢

٢٠ ٢٨ ٢٩ ٢٤

٢٨ ٢٤ ٢٢

تَقَاتِ بِالنَّارِ

است دفعه بر چهار گوشه باغ یا نداشت دفن نماید

د	طل	دا	ه
ه	می	ه	ک
ح	ک	۳۸	ع
۲	و	۱۲	۱

۱۱۱۲ مسعودی فردوسی حلیه مرثیه

ب ۲ نو و ط ۱۵ و ج ۲ ح ۸ - د ل م آ ف ت م ر م ه -

این آیات را بر سر پاره نولسد و بر هر سمت فرد بر دست

قبله را خالی گزارد و دفع شود و اِذَا قُلْتُ سَعَى فِي الْأَرْضِ بِمَنُفَعَةٍ

[illegible]

باشد شب شنبه اول شب بیم بود میان صحت آخر شب مخاطره بود یک شنبه اول شب صحت یا بد و وسط
شب و نجر و طول کشد آخر شب بدر از کشد شنبه اول شب مخاطره بود و بحر المنافع آورده و صحت

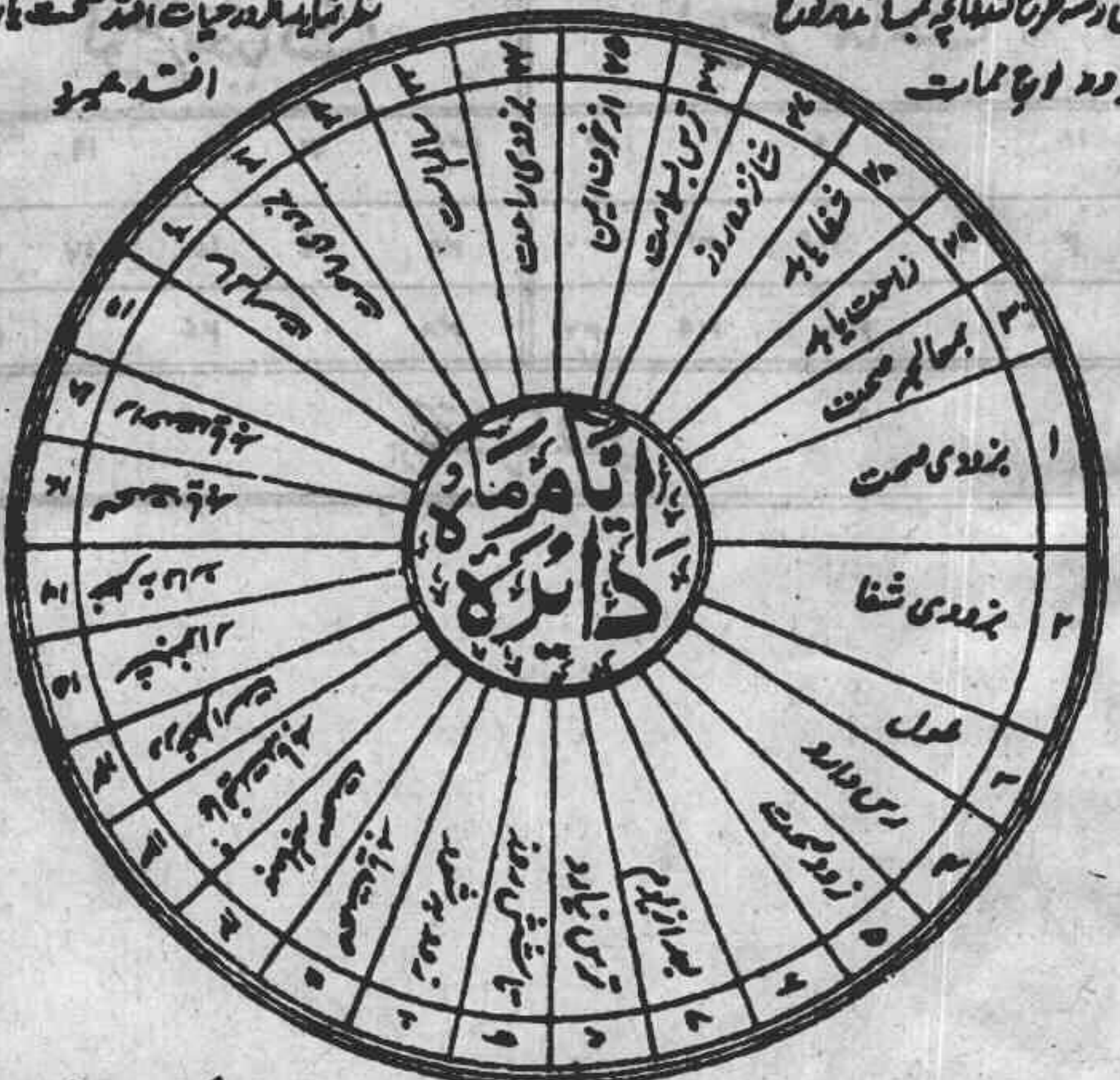
www.telasm.com

بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ط

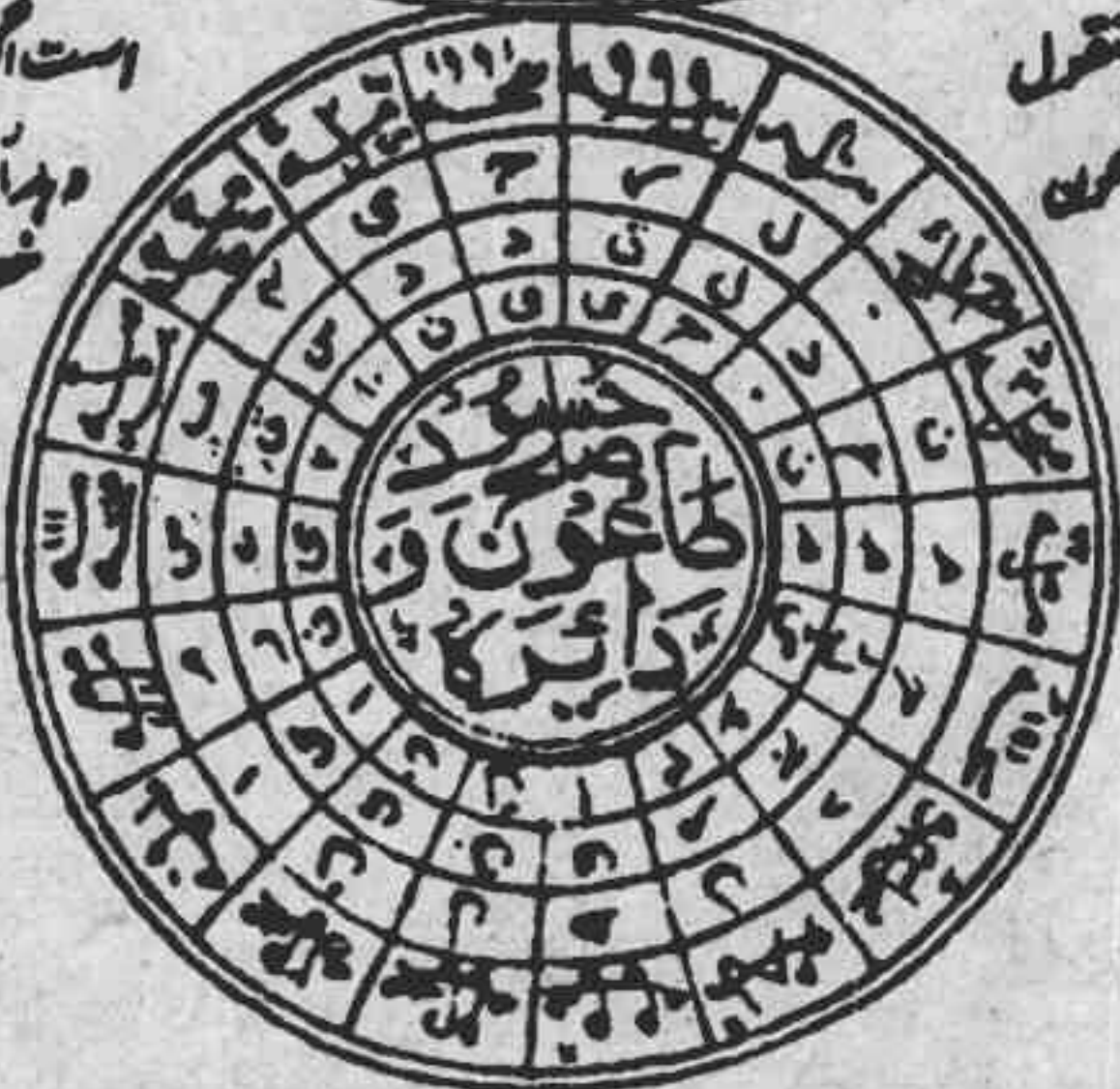
بہ چیز است بقے و عرق و سیسہیل از تپ ریح شخے شکایت کرد فرمودند نہاستوباقند بسیار در میان
آب بریزد ہر وقت کہ تشنه شوی بخورد آنہر دچہاں کرد شفا یافت و حضرت فرمودند در معالہ تپ
غلب غسل کہند و سیسہ دانه غمزہ کندی و بخورد شفا یابد انشاء اللہ تعالیٰ و از حضرت صادق
علیہ السلام منقول است کہ سیسہ دانه شفا کے درد ہا ہست گر مرگ از حضرت رسول اکرم صلی اللہ
علیہ وآلہ وسلم پرسیند کہ چگونہ است عمل کنم فرمود است و یک دانہ اش را در کہنہ کن پر یکشب
و در آب نیمسان چوں صبح شود بنزہ در بینی راست و یک قطرہ در بینی چپ بچکان ہم چنین در روز
دو نم بسوزیم یک قطرہ در بینی راست و دو قطرہ در بینی چپ و ہر شب و آنہارا تازہ کنی و شخے
بحضرت صادق شکایت کہ از بسیار آزار میگیرم فرمودند سیسہ
من آن را با تازہ چشم میخورم و صبح و در دہا شفا بدہ کہ از حضرت مقبول علیہ الصلوٰۃ
و السلام مروی است کہ ہر یک از برگ درخت استند بلکہ بآنها موکل است شرف
برگش سحر نایل میکند و دانہ اش شفا کے ہفتاد و دہ است انشاء اللہ تعالیٰ

ایام ماه و برین دایره نظر کنند آنچنینک بدست باشد معلوم گردد که بیست و از نو بیماری حساب دهد و بخیر و بدی در هر طرح کند آنچه بپایانده شود
اگر در اوج ملامت افتد عیوب

است اگر برائے دفع طاعون
در آیشا بخندد صحت یابد
خشم در برابر داین مانع
باشد خشم دوست
نماید که خشم دوست

از حضرت امیر المؤمنین متقول
بآب بشوید که بپایان طاعون
خشم چون بجهت دفع
آید همراه داشته
دست گردد و مهربانی

لَوْحَاتُ

لَوْحَاتُ

۱۸ ۸۶ ۲ ۱۸۲

۲۰ ۲ ۱۱ ۱۹ ۲۱

۲ ۵۰ ۱۵ ۲۱ ۲۰

۲۲ ۹ ۱۶ ۱۷ ۱۲

۲۰ ۲۸ ۲۹ ۲۷

۲۸ ۲۶ ۷۲

تَمَّتْ بِأَمْرِ